

Nr 311.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen med förslag till förordning om ändring i uppbördsförordningen den 31 december 1945 (nr 896), m. m.; given Stockholms slott den 16 maj 1947.

Kungl. Maj:t vill härmed, under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för denna dag, föreslå riksdagen att antaga härvid fogade förslag till

- 1) förordning om ändring i uppbördsförordningen den 31 december 1945 (nr 896);
- 2) lag om ändring i kommunalskattelagen den 28 september 1928 (nr 370);
- 3) lag angående ändrad lydelse av anvisningen till 5 § lagen den 28 september 1928 (nr 377) om skogsaccis; samt
- 4) förordning om ändring i taxeringsförordningen den 28 september 1928 (nr 379).

Under Hans Maj:ts

Min allernådigste Konungs och Herres frånvaro:

GUSTAF ADOLF.

Ernst Wigforss.

Förslag
till
förordning om ändring i uppbördsförordningen den 31 december 1945 (nr 896).

Härigenom förordnas, att 1—4 §§, 10 §, 12—15 §§, 18 § 1 mom., 24—26 §§, 30 §, 31 §, 33—35 §§, 38 §, 41 §, 42 §, 46 § 2 mom., 53 § 1 mom., 56 § 1 och 2 mom., 61 § 3 mom., 77 §, 81 §, 88 §, 89 § 1—3 mom. och 90 § uppbördsförordningen den 31 december 1945, övergångsbestämmelserna till nämnda förordning samt anvisningarna till 46 och 53 §§ samma förordning¹ skola erhålla ändrad lydelse på sätt nedan anges.

Nuvarande lydelse:

1 §.

Med skatt förstås i denna förordning, där icke annat anges, statlig *inkomst- och förmögenhetsskatt, särskild skatt å förmögenhet*, utskiftnings-skatt, ersättningsskatt, allmän kommunalskatt, landstingsmedel, tingshusmedel, skogsaccis, skogsvårdsavgifter, pensionsavgifter enligt lagen om folkpensionering, olycksfallsförsäkringsavgifter, som avses i § 1 förordningen den 31 mars 1922 angående uppbörd av avgifter för försäkringar i riksförsäkringsanstalten jämlikt lagen om försäkring för olycksfall i arbete, ävensom annuiteter å avdikningslån och å förskott för avlösning av frälseräntor.

Föreslagen lydelse:

1 §.

Med skatt förstås i denna förordning, där icke annat anges, statlig *inkomstskatt, statlig förmögenhetsskatt*, utskiftnings-skatt, ersättnings-skatt, allmän kommunalskatt, landstingsmedel, tingshusmedel, skogsaccis, skogsvårdsavgifter, pensionsavgifter enligt lagen om folkpensionering, olycksfallsförsäkringsavgifter, som avses i § 1 förordningen den 31 mars 1922 angående uppbörd av avgifter för försäkringar i riksförsäkringsanstalten jämlikt lagen om försäkring för olycksfall i arbete, ävensom annuiteter å avdikningslån och å förskott för avlösning av frälseräntor.

Kungl. Maj:t må, om särskilda omständigheter därtill föranleda, föreskriva att i samband med uppbörden av skatt må uppbäras jämväl annan avgift än sådan, som enligt bestämmelserna i första stycket är att anse såsom skatt. Har dylik föreskrift med-

¹ Senaste lydelse av 1 §, 30 §, 42 §, 61 § 3 mom., 89 § 2 mom. och övergångsbestämmelserna se 1946:472 samt av 10 §, 46 § 2 mom. och 56 § 1 och 2 mom. se 1946:763.

Nuvarande lydelse:

2 §.

1 m o m. Där beteckningar, som användas i kommunalskattelagen, förordningen om statlig *inkomst- och förmögenhetsskatt* eller *taxeringsförordningen*, begagnas i denna förordning, hava de, såvida ej annat anges eller av sammanhanget framgår, samma innebörd som i nämnda författningar.

2 m o m. I denna förordning förstås med

slutlig skatt: utskylder, vilka debiteras på grund av sådan taxering till statlig *inkomst- och förmögenhetsskatt*, *särskild skatt å förmögenhet*, *utskiftningsskatt*, *ersättningsskatt*, *kommunal inkomstskatt* och *skogsaccis*, varom beskattningsnämnd fattat beslut senast den 10 oktober under taxeringsåret, utskylder, vilka debiteras på grund av sådan taxering av fastighet, varom beslut fattats av taxeringsnämnd eller fastighetsprövningsnämnd, ävensom i 1 § *omförmälda avgifter* och *annuiteter*, vilka debiteras i sammanhang med nämnda utskylder;

preliminär skatt: — — — från slutlig skatt;

tillkommande skatt: *fastighetsskatt*, som debiteras på grund av beslut vilket fattats av prövningsnämnd eller av kammarrätten eller Kungl. Maj:t, *samt* annan skatt än *fastighetsskatt*, som debiteras på grund av beslut vilket fattats av pröv-

Föreslagen lydelse:

2 §.

delats skall, där icke annat angivits, vad i denna förordning stadgas angående skatt äga motsvarande tillämpning beträffande avgift som med föreskriften avses.

1 m o m. Där beteckningar, som användas i kommunalskattelagen, förordningen om statlig *inkomstskatt*, *förordningen om statlig förmögenhetsskatt* eller *taxeringsförordningen*, begagnas i denna förordning, hava de, såvida ej annat anges eller av sammanhanget framgår, samma innebörd som i nämnda författningar.

2 m o m. I denna förordning förstås med

slutlig skatt: utskylder, vilka debiteras på grund av sådan taxering till statlig *inkomstskatt*, *statlig förmögenhetsskatt*, *utskiftningsskatt*, *ersättningsskatt*, *kommunal inkomstskatt* och *skogsaccis*, varom beskattningsnämnd fattat beslut senast den 10 oktober under taxeringsåret, *skogsvårdsavgifter* och *andra* utskylder, vilka debiteras på grund av sådan taxering av fastighet, varom beslut fattats av taxeringsnämnd eller fastighetsprövningsnämnd, ävensom *andra* i 1 § *omförmälda avgifter* och *annuiteter*, vilka debiteras i sammanhang med nämnda utskylder;

preliminär skatt: — — — från slutlig skatt;

tillkommande skatt: *dels fastighetsskatt och skogsvårdsavgifter*, som debiteras på grund av *sådant* beslut *rörande taxering* vilket fattats av prövningsnämnd eller av kammarrätten eller Kungl. Maj:t, *dels* annan skatt än *fastighetsskatt och*

Nuvarande lydelse:

ningsnämnd senare än den 10 oktober under taxeringsåret eller av kammarrätten eller Kungl. Maj:t;

inkomstår: det — — — stad kronokamrerare.

3 §.

Preliminär skatt skall, i den omfattning nedan närmare angives, erläggas med avseende å följande slag av skatter nämligen statlig *inkomst- och förmögenhetsskatt, särskild skatt å förmögenhet*, allmän kommunalskatt, landstingsmedel, tingshusmedel och pensionsavgifter, dock att fastighets-skatt icke skall erläggas preliminärt. Det belopp, som skattskyldig skall betala i form av preliminär skatt, skall så nära som möjligt motsvara beloppet av de utskylder och den pensionsavgift, vilka kunna antagas bliva påförda den skattskyldige efter verkställd årlig taxering för den inkomst och förmögenhet, varom fråga är.

Preliminär skatt skall utgå för inkomst och förmögenhet, varför skattskyldighet föreligger jämlikt kommunalskattelagen, förordningen om statlig *inkomst- och förmögenhetsskatt* samt förordningen om *särskild skatt å förmögenhet*.

Föreslagen lydelse:

skogsvårdsavgifter, som debiteras på grund av *sådant* beslut rörande *taxering* vilket fattats av prövningsnämnd senare än den 10 oktober under taxeringsåret eller av kammarrätten eller Kungl. Maj:t, *dels skatt, som påföres på grund av eftertaxering, dels ock skatt, som skall erläggas på grund av sådant beslut rörande ändrad debitering av kvarstående skatt, vilket fattats av lokal skattemyndighet eller länsstyrelse efter utgången av den första av de uppbördsterminer, varunder den kvarstående skatten skall erläggas, eller av kammarrätten eller Kungl. Maj:t;*

inkomstår: det — — — stad kronokamrerare.

3 §.

Preliminär skatt skall, i den omfattning nedan närmare angives, erläggas med avseende å följande slag av skatter nämligen statlig *inkomstskatt, statlig förmögenhetsskatt*, allmän kommunalskatt, landstingsmedel, tingshusmedel och pensionsavgifter, dock att fastighets-skatt icke skall erläggas preliminärt. Det belopp, som skattskyldig skall betala i form av preliminär skatt, skall så nära som möjligt motsvara beloppet av de utskylder och den pensionsavgift, vilka kunna antagas bliva påförda den skattskyldige efter verkställd årlig taxering för den inkomst och förmögenhet, varom fråga är.

Preliminär skatt skall utgå för inkomst och förmögenhet, varför skattskyldighet föreligger jämlikt kommunalskattelagen, förordningen om statlig *inkomstskatt* samt förordningen om *statlig förmögenhetsskatt*.

Nuvarande lydelse:

Preliminär skatt — — — preliminär C-skatt.

1. Preliminär A-skatt — — — 48 § 1 mom.

2. Preliminär B-skatt — — — verkställd taxering.

3. Preliminär C-skatt — — — verkställd taxering.

Är skattskyldig — — — därtill för-
anleda.

(Se vidare anvisningarna.)

4 §.

1 mom. Preliminär A-skatt — — — sådana tabeller.

Skattetabellerna skola — — — för förmögenhet,

att vid taxering för inkomsten icke andra avdrag medgivnas den skattskyldige än dels ortsavdrag, dels ytterligare ett belopp av *etthundra* kronor, dels ock, såvitt angår taxeringen till statlig *inkomst- och förmögenhets-skatt*, för kommunala utskylder med belopp, motsvarande för skattekrona och skatteöre det belopp, som enligt 3 mom. legat till grund vid uträknandet av de i vederbörlig tabell angivna utskylderna.

Tabellerna skola icke upptaga preliminär skatt för belopp, som motsvarar *ett taxerat belopp eller* en taxerad inkomst, understigande sexhundra kronor, eller *ett beskattningsbart belopp eller* en beskattningsbar inkomst, understigande tio kronor. Inkomstbelopp och skattebelopp skola angivas i helt antal kronor.

2 mom. I skattetabellerna skola i särskilda kolumner upptagas skattebelopp för följande grupper av skattskyldiga, nämligen

Föreslagen lydelse:

Preliminär skatt — — — preliminär C-skatt.

1. Preliminär A-skatt — — — 48 § 1 mom.

2. Preliminär B-skatt — — — verkställd taxering.

3. Preliminär C-skatt — — — verkställd taxering.

Är skattskyldig — — — därtill för-
anleda.

(Se vidare anvisningarna.)

4 §.

1 mom. Preliminär A-skatt — — — sådana tabeller.

Skattetabellerna skola — — — för förmögenhet,

att vid taxering för inkomsten icke andra avdrag medgivnas den skattskyldige än dels ortsavdrag, dels ytterligare ett belopp av *tvåhundra* kronor, dels ock, såvitt angår taxeringen till statlig *inkomstskatt*, för kommunala utskylder med belopp, motsvarande för skattekrona och skatteöre det belopp, som enligt 3 mom. legat till grund vid uträknandet av de i vederbörlig tabell angivna utskylderna.

Tabellerna skola, *utom i fråga om pensionsavgifter*, icke upptaga preliminär skatt för belopp, som motsvarar *en till statlig eller kommunal inkomstskatt* taxerad inkomst, understigande sexhundra kronor, eller en beskattningsbar inkomst, understigande tio kronor. Inkomstbelopp och skattebelopp skola angivas i helt antal kronor.

2 mom. I skattetabellerna skola i särskilda kolumner upptagas skattebelopp för följande grupper av skattskyldiga, nämligen

Nuvarande lydelse:

1) inkomsttagare, som är ogift, utan barn;

2) gift, med maken sammanlevande manlig inkomsttagare, utan barn;

3) gift, med maken sammanlevande manlig inkomsttagare, med ett barn;

4)—10) gift, med maken sammanlevande manlig inkomsttagare, med två, tre etc. till och med åtta barn, därvid i tabellen för inkomsttagare med åtta barn upptagen preliminär skatt skall avse även inkomsttagare, som här avses, med flera än åtta barn.

Inkomsttagare, som är ogift, med ett barn hänföres till under 2) upptagen grupp av skattskyldiga, sådan inkomsttagare med två barn hänföres till under 3) upptagen grupp av skattskyldiga, sådan inkomsttagare med tre barn hänföres till under 4) upptagen grupp av skattskyldiga etc.

Med ogift skattskyldig skall likställas skattskyldig, som är änklings, änka, fränskild eller hemskild.

Gift, med maken sammanlevande kvinna med egen inkomst, skall, där est maken har inkomst, hänföras till under 1) upptagen grupp av skattskyldiga.

Gift, med maken sammanlevande kvinna, som har egen inkomst men vilkens make icke uppbär inkomst, skall likställas med gift manlig inkomsttagare.

Skattskyldig, som äger åtnjuta fa-

Föreslagen lydelse:

1) gift, med maken sammanlevande manlig inkomsttagare, utan barn;

2) gift, med maken sammanlevande manlig inkomsttagare, med ett barn;

3)—9) gift, med maken sammanlevande manlig inkomsttagare, med två, tre etc. till och med åtta barn, därvid i tabellen för inkomsttagare med åtta barn upptagen preliminär skatt skall avse även inkomsttagare, som här avses, med flera än åtta barn;

10) gift, med maken sammanlevande kvinna, som har egen inkomst och vilkens make jämväl uppbär inkomst;

11) inkomsttagare, som är ogift, utan barn;

12) inkomsttagare, som är ogift, med ett barn;

13)—19) inkomsttagare, som är ogift, med två, tre etc. till och med åtta barn, därvid i tabellen för inkomsttagare med åtta barn upptagen preliminär skatt skall avse även inkomsttagare, som här avses, med flera än åtta barn.

Gift, med maken sammanlevande kvinna, som har egen inkomst men vilkens make icke uppbär inkomst, skall likställas med gift manlig inkomsttagare.

Skattskyldig, som har husförestån-

Nuvarande lydelse:

miljeavdrag för husföreståndarinnan, skall likställas med gift manlig inkomsttagare.

Skattskyldig, som är berättigad till ett halvt eller två halva familjeavdrag för barn, likställas med skattskyldig, som äger åtnjuta ett helt dylikt avdrag, skattskyldig, som är berättigad till tre halva eller fyra halva avdrag, likställas med skattskyldig, som äger åtnjuta två hela familjeavdrag för barn, o. s. v.

3 m o m. För envar av de i 48 § 1 mom. kommunalskattelagen angivna fem ortsgrupperna skola upprättas särskilda tabeller, angivande den preliminära skatten under förutsättning att i statlig *inkomst- och förmögenhetsskatt ingående botten-skatt* beräknas med tillämpning av det procenttal av grundbeloppet, som bestämts för inkomståret, samt att det sammanlagda beloppet av kommunal inkomstskatt, landstingsmedel och tingshusmedel beräknas för skattekrone och skatteöre till vissa i hela krontal bestämda belopp, vilka av Kungl. Maj:t fastställas för varje inkomstår.

10 §.

Preliminär A-skatt — — — kostnadernas bestridande.

Preliminär A-skatt skall icke utgå för folkpension enligt 6 § lagen om folkpensionering, *invalidunderstöd enligt förordningen den 28 juni 1935 om invalidunderstöd, blindhetsersättning enligt förordningen den 20 april 1934*

Föreslagen lydelse:

darinna hos sig anställd, skall, om han är ogift och har barn, likställas med gift manlig inkomsttagare.

Med ogift skattskyldig skall likställas skattskyldig, som är änking, änka, fränskild eller hemskild.

Skattskyldig, som vid *taxering till kommunal inkomstskatt* är berättigad till ett halvt eller två halva familjeavdrag för barn, likställas med skattskyldig, som vid *nämnda taxering* äger åtnjuta ett helt dylikt avdrag, skattskyldig, som vid *sådan taxering* är berättigad till tre halva eller fyra halva avdrag, likställas med skattskyldig, som vid *ifrågavarande taxering* äger åtnjuta två hela familjeavdrag för barn, o. s. v.

3 m o m. För envar av de i 48 § 1 mom. kommunalskattelagen angivna fem ortsgrupperna skola upprättas särskilda tabeller, angivande den preliminära skatten under förutsättning att i statlig *inkomstskatt* beräknas med tillämpning av det procenttal av grundbeloppet, som bestämts för inkomståret, samt att det sammanlagda beloppet av kommunal inkomstskatt, landstingsmedel och tingshusmedel beräknas för skattekrone och skatteöre till vissa i hela krontal bestämda belopp, vilka av Kungl. Maj:t fastställas för varje inkomstår.

10 §.

Preliminär A-skatt — — — kostnadernas bestridande.

Preliminär A-skatt skall icke utgå för folkpension enligt lagen om folkpensionering, *särskilda barnbidrag enligt lagen om särskilda barnbidrag till änkers och invaliders m. fl. barn, familjebidrag enligt familjebidragsför-*

Nuvarande lydelse:

om blindhetsersättning, barnbidrag enligt lagen den 18 juni 1937 om barnbidrag eller familjebidrag enligt familjebidragsförordningen den 29 mars 1946, ej heller för sådant kontantunderstöd, som utgives av arbetslöshetsnämnd med bidrag av statsmedel, eller för sådan pension eller livränta från försäkringsanstalt, som uppgår till högst 1 200 kronor för år.

Preliminär A-skatt — — — till konkursbo.

12 §.

I fråga om svensk medborgare, som tillhör svensk beskickning hos utländsk makt eller lönat svenskt konsulat eller beskickningens eller konsulatets betjäning och som på grund av sin tjänst är bosatt utomlands, skall preliminär A-skatt avse allenast å inkomsten av tjänsten belöpande statlig *inkomst- och förmögenhets-skatt* jämte pensionsavgift samt beräknas enligt av Kungl. Maj:t fastställda grunder.

13 §.

Preliminär B-skatt skall, där icke nedan i denna paragraf annorledes stadgas, beräknas med ledning av *det taxerade belopp*, den taxerade inkomst och den beskattningsbara förmögenhet, varom beskattningsnämnd fattat beslut under året näst före inkomståret, dock att hänsyn icke skall tagas till beslut som meddelats senare än den 10 oktober.

Har skattskyldig under året näst före inkomståret icke taxerats för inkomst men kan han antagas komma att under inkomståret uppbära inkomst varför skattskyldighet föreligger, skall preliminär B-skatt beräknas med ledning av särskild taxering till

Föreslagen lydelse:

ordningen den 29 mars 1946, sådant kontantunderstöd, som utgives av arbetslöshetsnämnd med bidrag av statsmedel, eller sådan pension eller livränta från försäkringsanstalt, som uppgår till högst 1 200 kronor för år.

Preliminär A-skatt — — — till konkursbo.

12 §.

I fråga om svensk medborgare, som tillhör svensk beskickning hos utländsk makt eller lönat svenskt konsulat eller beskickningens eller konsulatets betjäning och som på grund av sin tjänst är bosatt utomlands, skall preliminär A-skatt avse allenast å inkomsten av tjänsten belöpande statlig *inkomstskatt* jämte pensionsavgift samt beräknas enligt av Kungl. Maj:t fastställda grunder.

13 §.

Preliminär B-skatt skall, där icke nedan i denna paragraf annorledes stadgas, beräknas med ledning av den *till statlig och kommunal inkomstskatt* taxerade inkomst och den beskattningsbara förmögenhet, varom beskattningsnämnd fattat beslut under året näst före inkomståret, dock att hänsyn icke skall tagas till beslut som meddelats senare än den 10 oktober.

Har skattskyldig under året näst före inkomståret icke taxerats för inkomst men kan han antagas komma att under inkomståret uppbära inkomst varför skattskyldighet föreligger, skall preliminär B-skatt beräknas med ledning av särskild taxering till

*Nuvarande lydelse:**Föreslagen lydelse:*

sådan skatt (preliminär taxering). Äger nu nämnd skattskyldig förmögenhet, varför skattskyldighet till *särskild skatt å förmögenhet* föreligger, skall preliminär B-skatt även för förmögenheten beräknas med ledning av sådan taxering.

sådan skatt (preliminär taxering). Äger nu nämnd skattskyldig förmögenhet, varför skattskyldighet till *statlig förmögenhetsskatt* föreligger, skall preliminär B-skatt även för förmögenheten beräknas med ledning av sådan taxering.

Preliminär B-skatt skall jämväl beräknas med ledning av preliminär taxering, därest det med sannolikhet är att antaga, att vid årlig taxering året näst efter inkomståret *taxerat belopp eller* taxerad inkomst kommer att avvika från motsvarande *belopp eller* inkomst vid den årliga taxeringen året näst före inkomståret med minst en femtedel av sistnämnda *belopp eller* inkomst, dock minst sexhundra kronor. Preliminär B-skatt må beräknas på grundval av preliminär taxering även i annat fall än nyss är sagt, därest särskilda omständigheter därtill föranleda.

Preliminär B-skatt skall jämväl beräknas med ledning av preliminär taxering, därest det med sannolikhet är att antaga, att vid årlig taxering året näst efter inkomståret *till statlig eller kommunal inkomstskatt* taxerad inkomst kommer att avvika från motsvarande inkomst vid den årliga taxeringen året näst före inkomståret med minst en femtedel av sistnämnda inkomst, dock minst sexhundra kronor. Preliminär B-skatt må beräknas på grundval av preliminär taxering även i annat fall än nyss är sagt, därest särskilda omständigheter därtill föranleda.

Preliminär taxering — — — den skattskyldige.

Preliminär taxering — — — den skattskyldige.

14 §.

14 §.

Om så finnes påkallat med hänsyn till det konjunkturläge, som kan antagas komma att råda under inkomståret, äger Kungl. Maj:t förordna att preliminär B-skatt, som beräknas med ledning av årlig taxering, skall för riket i dess helhet eller viss del därav eller för vissa kategorier skattskyldiga utgå å allenast viss procentuell del av *det beskattningsbara belopp och* den beskattningsbara inkomst, som skall ligga till grund för uträkningen av den preliminära skatten.

Om så finnes påkallat med hänsyn till det konjunkturläge, som kan antagas komma att råda under inkomståret, äger Kungl. Maj:t förordna att preliminär B-skatt, som beräknas med ledning av årlig taxering, skall för riket i dess helhet eller viss del därav eller för vissa kategorier skattskyldiga utgå å allenast viss procentuell del av den beskattningsbara inkomst, som skall ligga till grund för uträkningen av den preliminära skatten.

15 §.

15 §.

Vid beräkning av preliminär B-skatt skola *beskattningsbart belopp*,

Vid beräkning av preliminär B-skatt skola beskattningsbar inkomst

Nuvarande lydelse:

beskattningsbar inkomst och beskattningsbar förmögenhet fastställas i enlighet med bestämmelserna i förordningen om statlig *inkomst- och förmögenhetsskatt*, kommunalskattelagen samt förordningen om *särskild skatt å förmögenhet*. Dock skall iakttagas, att vid bestämmande av *beskattningsbart belopp* och beskattningsbar inkomst ortsavdrag beräknas med hänsyn dels till den ortsgrupp, vartill den kommun eller kommunedel hör där den skattskyldige mantalsskrives för inkomståret, *dels ock*, där icke i andra stycket annorlunda stadgas, till den skattskyldiges civilstånd och barnantal den 1 november året näst före inkomståret. Hänsyn skall dock härvid tagas allenast till den skattskyldiges hemmavarande eller av honom helt eller delvis underhållna barn, vilka vid nyssnämnda tidpunkt icke fyllt sjutton år och ej heller kunna antagas komma att under inkomståret uppbära inkomst, uppgående till minst sexhundra kronor.

Vid preliminär taxering, som sker under inkomståret, skall hänsyn tagas i fråga om skattskyldigs civilstånd till det förhållande, som kan antagas komma att råda under större delen av inkomståret, samt beträffande skattskyldigs barnantal till förhållandet vid den tidpunkt, då taxeringen verkställles. Hänsyn skall dock icke tagas till sådan ändring av barnantalet, som inträtt efter den 1 november under inkomståret.

Har skattskyldig vid den årliga taxeringen året näst före inkomståret medgivits särskilt avdrag, enär hans skatteförmåga funnits vara väsentligen nedsatt till följd av långvarig

Föreslagen lydelse:

och beskattningsbar förmögenhet fastställas i enlighet med bestämmelserna i förordningen om statlig *inkomstskatt*, kommunalskattelagen samt förordningen om *statlig förmögenhetsskatt*. Dock skall iakttagas, att vid bestämmande av beskattningsbar inkomst ortsavdrag beräknas med hänsyn dels till den ortsgrupp, vartill den kommun eller kommunedel hör där den skattskyldige mantalsskrives för inkomståret, *dels ock*, där icke i andra stycket annorlunda stadgas, till den skattskyldiges civilstånd och, *såvitt angår taxering till kommunal inkomstskatt*, barnantal den 1 november året näst före inkomståret. Hänsyn skall dock härvid tagas allenast till den skattskyldiges hemmavarande eller av honom helt eller delvis underhållna barn, vilka vid nyssnämnda tidpunkt icke fyllt sjutton år och ej heller kunna antagas komma att under inkomståret uppbära inkomst, uppgående till minst sexhundra kronor.

Vid preliminär taxering, som sker under inkomståret, skall hänsyn tagas i fråga om skattskyldigs civilstånd till det förhållande, som kan antagas komma att råda under större delen av inkomståret, samt beträffande skattskyldigs barnantal, *såvitt angår taxering till kommunal inkomstskatt*, till förhållandet vid den tidpunkt, då taxeringen verkställles. Hänsyn skall dock icke tagas till sådan ändring av barnantalet, som inträtt efter den 1 november under inkomståret.

Har skattskyldig vid den årliga taxeringen året näst före inkomståret medgivits särskilt avdrag, enär hans skatteförmåga funnits vara väsentli-

Nuvarande lydelse:

sjukdom, olyckshändelse, ålderdom, underhåll av andra närstående än barn, för vilka familjeavdrag är medgivet, eller annan därmed jämförlig omständighet, och kan samma förhållande antagas vara rådande även under inkomståret, skall vid bestämmande av *beskattningsbart belopp och beskattningsbar inkomst* hänsyn tagas jämväl till dylikt avdrag.

18 §.

1 m o m. Skattskyldig, som — — — föreligger; samt

2) därest hans vid årlig taxering året näst efter inkomståret *taxerade belopp eller* taxerade inkomst, såvitt senast den 1 december året näst före inkomståret kan bedömas, kommer att överstiga motsvarande *belopp eller* inkomst vid den årliga taxeringen året näst före inkomståret med minst en femtedel av sistnämnda *belopp eller* inkomst, dock minst sexhundra kronor.

24 §.

Preliminär C-skatt — — — före inkomståret.

Preliminär C-skatt skall beräknas med ledning av preliminär taxering, därest det med sannolikhet är att antaga att vid årlig taxering året näst efter inkomståret den uppskattade inkomsten från andra förvärvskällor än tjänst och tillfällig förvärvsverksamhet kommer att avvika från motsvarande inkomst vid den årliga taxeringen året näst före inkomståret med minst sexhundra kronor; dock att skyldighet att verkställa preliminär

Föreslagen lydelse:

gen nedsatt till följd av långvarig sjukdom, olyckshändelse, ålderdom, underhåll av andra närstående än barn, för vilka rätt till *allmänt barnbidrag föreligger eller, såvitt angår taxering till kommunal inkomstskatt*, familjeavdrag är medgivet, eller annan därmed jämförlig omständighet, och kan samma förhållande antagas vara rådande även under inkomståret, skall vid bestämmande av beskattningsbar inkomst hänsyn tagas jämväl till dylikt avdrag.

18 §.

1 m o m. Skattskyldig, som — — — föreligger; samt

2) därest hans vid årlig taxering året näst efter inkomståret *till statlig eller kommunal inkomstskatt* taxerade inkomst, såvitt senast den 1 december året näst före inkomståret kan bedömas, kommer att överstiga motsvarande inkomst vid den årliga taxeringen året näst före inkomståret med minst en femtedel av sistnämnda inkomst, dock minst sexhundra kronor.

24 §.

Preliminär C-skatt — — — före inkomståret.

Preliminär C-skatt skall beräknas med ledning av preliminär taxering, därest det med sannolikhet är att antaga att vid årlig taxering året näst efter inkomståret den uppskattade inkomsten från andra förvärvskällor än tjänst och tillfällig förvärvsverksamhet kommer att avvika från motsvarande inkomst vid den årliga taxeringen året näst före inkomståret med minst sexhundra kronor; dock att skyldighet att verkställa preliminär taxering

Nuvarande lydelse:

taxering icke föreligger om den skattskyldiges *taxerade belopp* eller taxerade inkomst vid taxeringen året näst efter inkomståret kan antagas komma att avvika från motsvarande *belopp* eller inkomst vid taxeringen året näst före inkomståret med mindre än en femtedel av sistnämnda *belopp* eller inkomst. Preliminär C-skatt må beräknas med ledning av preliminär taxering även i annat fall än nyss är sagt, därest särskilda omständigheter därtill föranleda.

25 §.

För beräkning av preliminär C-skatt skall, vare sig skatten beräknas med ledning av årlig eller preliminär taxering, *beskattningsbart belopp* och beskattningsbar inkomst fastställas för inkomsten från samtliga förekommande förvärvskällor *ävensom för förmögenhet*.

26 §.

I fråga om skyldighet att avgiva preliminär självdeklaration till ledning vid taxering till preliminär C-skatt skall i stället för bestämmelsen i 18 § 1 mom. 2) gälla att dylik skyldighet åligger skattskyldig, därest hans vid årlig taxering under året näst efter inkomståret uppskattade inkomst från andra förvärvskällor än tjänst och tillfällig förvärvsverksamhet, såvitt senast den 1 december året näst före inkomståret kan bedömas, kommer att avvika från motsvarande inkomst vid den årliga taxeringen året näst före inkomståret med minst sexhundra kronor; dock att deklara-tions-skyldighet icke skall föreligga med mindre den skattskyldiges *taxerade*

Föreslagen lydelse:

ring icke föreligger om den skattskyldiges *till statlig eller kommunal inkomstskatt* taxerade inkomst vid taxeringen året näst efter inkomståret kan antagas komma att avvika från motsvarande inkomst vid taxeringen året näst före inkomståret med mindre än en femtedel av sistnämnda inkomst. Preliminär C-skatt må beräknas med ledning av preliminär taxering även i annat fall än nyss är sagt, därest särskilda omständigheter därtill föranleda.

25 §.

För beräkning av preliminär C-skatt skall, vare sig skatten beräknas med ledning av årlig eller preliminär taxering, *till statlig och kommunal inkomstskatt* beskattningsbar inkomst fastställas för inkomsten från samtliga förekommande förvärvskällor.

26 §.

I fråga om skyldighet att avgiva preliminär självdeklaration till ledning vid taxering till preliminär C-skatt skall i stället för bestämmelsen i 18 § 1 mom. 2) gälla att dylik skyldighet åligger skattskyldig, därest hans vid årlig taxering under året näst efter inkomståret uppskattade inkomst från andra förvärvskällor än tjänst och tillfällig förvärvsverksamhet, såvitt senast den 1 december året näst före inkomståret kan bedömas, kommer att avvika från motsvarande inkomst vid den årliga taxeringen året näst före inkomståret med minst sexhundra kronor; dock att deklara-tions-skyldighet icke skall föreligga med mindre den skattskyldiges *till statlig eller kommu-*

Nuvarande lydelse:

belopp eller taxerade inkomst vid taxeringen året näst efter inkomståret kan antagas komma att avvika från motsvarande *belopp* eller inkomst vid taxeringen året näst före inkomståret med minst en femtedel av sistnämnda *belopp* eller inkomst.

30 §.

Vid debitering — — — sextiofem år;

att i *statlig inkomst- och förmögenhetsskatt ingående botten-skatt* uträknas med tillämpning av det procenttal av grundbeloppet, som bestämts för inkomståret; samt

att kommunal — — — och tingslag.

31 §.

Preliminär C-skatt skall debiteras dels med ett belopp motsvarande skillnaden mellan den preliminära skatt, som skulle utgå å *det beskattningsbara belopp och den beskattningsbara inkomst*, varom i 25 § sägs, och det belopp som den skattskyldige kan antagas komma att erlægga i form av preliminär A-skatt dels ock, där est den skattskyldige äger förmögenhet varför skattskyldighet till *särskild skatt å förmögenhet* föreligger, med belopp vartill nämnda skatt beräknas.

33 §.

Vid debitering av fastighetsskatt *jämte* annuiteter, varom i 1 § sägs, skall iakttagas:

att slutsumman — — — krontal; samt

att *skatten* uträknas med ledning av den utdebitering för skatte-krona

Föreslagen lydelse:

nal inkomstskatt taxerade inkomst vid taxeringen året näst efter inkomståret kan antagas komma att avvika från motsvarande inkomst vid taxeringen året näst före inkomståret med minst en femtedel av sistnämnda inkomst.

30 §.

Vid debitering — — — sextiofem år;

att för *skattskyldiga, som avses i 10 § 1 mom. förordningen om statlig inkomstskatt, sådan skatt* uträknas med tillämpning av det procenttal av grundbeloppet, som bestämts för inkomståret; samt

att kommunal — — — och tingslag.

31 §.

Preliminär C-skatt skall debiteras dels med ett belopp motsvarande skillnaden mellan den preliminära skatt, som skulle utgå å *beskattningsbar inkomst*, varom i 25 § sägs, och det belopp som den skattskyldige kan antagas komma att erlægga i form av preliminär A-skatt dels ock, där est den skattskyldige äger förmögenhet varför skattskyldighet till *statlig förmögenhetsskatt* föreligger, med belopp vartill nämnda skatt beräknas.

33 §.

Vid debitering av fastighetsskatt, *skogsvårdsavgifter* samt annuiteter, varom i 1 § sägs, skall iakttagas:

att slutsumman — — — krontal; samt

att *fastighetsskatten* uträknas med ledning av den utdebitering för skatte-

Nuvarande lydelse:

och skatteöre, som gäller i fråga om annan slutlig skatt, påförd på grund av taxering under taxeringsåret.

34 §.

1 m o m. Vid debitering — — — hela krontal;

att i *statlig inkomst- och förmögenhetsskatt ingående bottenskatt* uträknas med tillämpning av det procenttal av grundbeloppet, som fastställts att gälla för den preliminära skatt, vilken skall avräknas mot den ifrågavarande slutliga skatten;

att kommunal — — — taxeringsåret; samt

att kommunal inkomstskatt, landstingsmedel och tingshusmedel *för sig samt skogsaccis och skogsvårdsavgift för sig* påföras i en gemensam post.

2 m o m. Vid debitering av annan slutlig skatt än i 33 § sägs skall skattskyldig gottskrivas debiterad preliminär skatt, så ock under inkomståret *erlagd* preliminär A-skatt.

35 §.

Fastighetsskatt *jämte* annuiteter, varom i 1 § sägs, *skall* förfalla till betalning,

om skattens — — — första termen.

38 §.

Debitering av — — — debiteringslängd upprättas.

I fråga — — — i tabellen.

Fastighetsskatt *jämte* annuiteter, varom i 1 § sägs, *skall* debiteras särskilt för sig.

41 §.

Debiterad preliminär skatt eller uppgift angående tillämplig skatteta-

Föreslagen lydelse:

krona och skatteöre, som gäller i fråga om annan slutlig skatt, påförd på grund av taxering under taxeringsåret.

34 §.

1 m o m. Vid debitering — — — hela krontal;

att *för skattskyldiga, som avses i 10 § 1 mom. förordningen om statlig inkomstskatt, sådan skatt* uträknas med tillämpning av det procenttal av grundbeloppet, som fastställts att gälla för den preliminära skatt, vilken skall avräknas mot den ifrågavarande slutliga skatten;

att kommunal — — — taxeringsåret; samt

att kommunal inkomstskatt, landstingsmedel och tingshusmedel påföras i en gemensam post.

2 m o m. Vid debitering av annan slutlig skatt än i 33 § sägs skall skattskyldig gottskrivas debiterad preliminär B- och C-skatt, så ock *erlagd eller uppdebiterad* preliminär A-skatt.

35 §.

Fastighetsskatt, *skogsvårdsavgifter samt* annuiteter, varom i 1 § sägs, *skola* förfalla till betalning,

om skattens — — — första termen.

38 §.

Debitering av — — — debiteringslängd upprättas.

I fråga — — — i tabellen.

Fastighetsskatt, *skogsvårdsavgifter samt* annuiteter, varom i 1 § sägs, *skola* debiteras särskilt för sig.

41 §.

Debiterad preliminär skatt eller uppgift angående tillämplig skattetabell

Nuvarande lydelse:

bell och kolumn i tabellen skall upptagas å särskild debetsedel. Särskilda debetsedlar skola vidare utfärdas dels för fastighetsskatt *jämte* annuiteter, varom i 1 § sägs, dels ock för annan slutlig och kvarstående skatt.

Har skattskyldig — — — preliminära skatten.

Har skattskyldig — — — av skatt.

Tillkommande skatt skall upptagas å särskild debetsedel. Ingår fastighets-skatt i den tillkommande skatten skall särskild debetsedel därå utfärdas.

Särskild debetsedel — — — lokala skattemyndighet.

42 §.

Debetsedel å fastighetsskatt *jämte* annuiteter, varom i 1 § sägs, skall med tillhörande skatteanvisningar senast den 25 augusti under taxeringsåret samt debetsedel å annan slutlig skatt, i förekommande fall med därtill hörande skatteanvisningar för inbetalning av den kvarstående skatten, senast den 10 december under taxeringsåret med posten utan kostnad för den skattskyldige tillställas denne under adress, som är angiven i mantalslängd, taxeringslängd eller befolkningsregistret eller anmälts till den lokala skattemyndigheten.

Debetsede', avseende — — — under inkomståret.

Debetsedel, som — — — före inkomståret.

Har skattskyldig — — — före inkomståret.

Har skattskyldig — — — och skattetablell.

Föreslagen lydelse:

och kolumn i tabellen skall upptagas å särskild debetsedel. Särskilda debetsedlar skola vidare utfärdas dels för fastighetsskatt, *skogsvårdsavgifter samt* annuiteter, varom i 1 § sägs, dels ock för annan slutlig och kvarstående skatt.

Har skattskyldig — — — preliminära skatten.

Har skattskyldig — — — av skatt.

Tillkommande skatt skall upptagas å särskild debetsedel. Ingår fastighets-skatt *eller skogsvårdsavgift* i den tillkommande skatten skall särskild debetsedel därå utfärdas.

Särskild debetsedel — — — lokala skattemyndighet.

42 §.

Debetsedel å fastighetsskatt, *skogsvårdsavgifter samt* annuiteter, varom i 1 § sägs, skall med tillhörande skatteanvisningar senast den 25 augusti under taxeringsåret samt debetsedel å annan slutlig skatt, i förekommande fall med därtill hörande skatteanvisningar för inbetalning av den kvarstående skatten, senast den 10 december under taxeringsåret med posten utan kostnad för den skattskyldige tillställas denne under adress, som är angiven i mantalslängd, taxeringslängd eller befolkningsregistret eller anmälts till den lokala skattemyndigheten.

Debetsedel, avseende — — — under inkomståret.

Debetsedel, som — — — före inkomståret.

Har skattskyldig — — — före inkomståret.

Har skattskyldig — — — och skattetablell.

Nuvarande lydelse:

46 §.

2 m o m. Har arbetstagaren — — —
— 7 § angives.

Har arbetstagare varom i föregående stycke sägs att erlägga kvarstående skatt, som påförts i kommun där han mantalsskrivits för året näst före taxeringsåret, är arbetsgivaren skyldig att vid utbetalning av lön verkställa avdrag jämväl för gäldande av sådan skatt, dock att avdragsskyldighet icke föreligger beträffande fastighets-skatt samt annuiteter varom i 1 § sägs. För gäldande av den kvarstående skatten skall arbetsgivaren vid varje utbetalningstillfälle avdraga belopp, motsvarande så stor del av den under nästföljande uppbördstermin förfallande skatten, som med hänsyn till antalet utbetalningstillfällen före ingången av den månad, då nämnda uppbördstermin infaller, belöper å utbetalningstillfället. Belopp, som avdrages vid annat utbetalningstillfälle än det första, skall dock avrundas till närmast lägre hela antal kronor och återstoden avdragas vid det första utbetalningstillfället.

Har lokal — — — nämnda skatt.

Har lokal skattemyndighet meddelat förordnande, som i 3 § sista stycket avses, skall löneavdrag icke verkställas å folkpension enligt 6 § lagen om folkpensionering, *invalidunderstöd enligt förordningen den 28 juni 1935 om invalidunderstöd, blindhetsersättning enligt förordningen den 20 april 1934 om blindhetsersättning, barnbidrag enligt lagen den 18 juni 1937 om barnbidrag, familjebidrag enligt familjebidragsförordningen den 29 mars 1946, sådant kontantunder-*

Föreslagen lydelse:

46 §.

2 m o m. Har arbetstagaren — — —
— 7 § angives.

Har arbetstagare varom i föregående stycke sägs att erlägga kvarstående skatt, som påförts i kommun där han mantalsskrivits för året näst före taxeringsåret, är arbetsgivaren skyldig att vid utbetalning av lön verkställa avdrag jämväl för gäldande av sådan skatt, dock att avdragsskyldighet icke föreligger beträffande fastighetsskatt, *skogsvårdsavgifter* samt annuiteter, varom i 1 § sägs. För gäldande av den kvarstående skatten skall arbetsgivaren vid varje utbetalningstillfälle avdraga belopp, motsvarande så stor del av den under nästföljande uppbördstermin förfallande skatten, som med hänsyn till antalet utbetalningstillfällen före ingången av den månad, då nämnda uppbördstermin infaller, belöper å utbetalningstillfället. Belopp, som avdrages vid annat utbetalningstillfälle än det första, skall dock avrundas till närmast lägre hela antal kronor och återstoden avdragas vid det första utbetalningstillfället.

Har lokal — — — nämnda skatt.

Har lokal skattemyndighet meddelat förordnande, som i 3 § sista stycket avses, skall löneavdrag icke verkställas å folkpension enligt lagen om folkpensionering, *särskilda barnbidrag enligt lagen om särskilda barnbidrag till änkers och invaliders m. fl. barn, familjebidrag enligt familjebidragsförordningen den 29 mars 1946, sådant kontantunderstöd, som utgives av arbetslöshetsnämnd med bidrag av statsmedel, sådan pension eller livränta från försäkringsanstalt, som*

Nuvarande lydelse:

stöd, som utgives av arbetslöshetsnämnd med bidrag av statsmedel, sådan pension eller livränta från försäkringsanstalt, som uppgår till högst 1 200 kronor för år, sådant periodiskt understöd eller sådan därmed jämförlig periodisk intäkt, varför givaren enligt 46 § kommunalskattelagen är berättigad till avdrag, eller å lön, vilken utbetalas till person, som är i konkurs, eller till konkursbo.

53 §.

1 m o m. Jämkning av — — — skatt; eller

3) därest skattskyldig visar eller myndigheten eljest erhåller kännedom om att den skattskyldiges skatteförmåga blivit väsentligen nedsatt till följd av långvarig sjukdom, olyckshändelse, ålderdom, underhåll av andra närstående än barn, för vilka familjeavdrag är medgivet, eller annan därmed jämförlig omständighet.

Jämkningsen skall — — — slutliga skatt.

Där icke — — — tjugufem kronor.

Erhåller lokal — — — må erfordras.

Innan jämkning — — — är obehörligt.

56 §.

1 m o m. Skattskyldig, vars skattebetalningsförmåga på grund av arbetslöshet eller sjukdom eller eljest oförvällat blivit nedsatt, må beviljas anstånd med erläggande av kvarstående eller tillkommande skatt, som förfaller till betalning under högst två

Föreslagen lydelse:

uppgår till högst 1 200 kronor för år, sådant periodiskt understöd eller sådan därmed jämförlig periodisk intäkt, varför givaren enligt 46 § kommunalskattelagen är berättigad till avdrag, eller å lön, vilken utbetalas till person, som är i konkurs, eller till konkursbo.

53 §.

1 m o m. Jämkning av — — — skatt; eller

3) därest skattskyldig visar eller myndigheten eljest erhåller kännedom om att den skattskyldiges skatteförmåga blivit väsentligen nedsatt till följd av långvarig sjukdom, olyckshändelse, ålderdom, underhåll av andra närstående än barn, för vilka rätt till allmänt barnbidrag föreligger eller, såvitt angår taxering till kommunal inkomstskatt, familjeavdrag är medgivet, eller annan därmed jämförlig omständighet.

Jämkningsen skall — — — slutliga skatt.

Där icke — — — tjugufem kronor.

Erhåller lokal — — — må erfordras.

Innan jämkning — — — är obehörligt.

56 §.

1 m o m. Skattskyldig, vars skattebetalningsförmåga på grund av arbetslöshet eller sjukdom eller eljest oförvällat blivit nedsatt, må beviljas anstånd med erläggande av kvarstående eller tillkommande skatt, som förfaller till betalning under högst två

Nuvarande lydelse:

av de uppbördsterminer, vilka utlöpa närmast efter det ansökan om anstånd gjorts. Anståndstiden må bestämmas till längst ett år efter utgången av den månad, varunder den första av nyssnämnda terminer infaller, dock att anstånd med erläggande av fastighetsskatt *jämte* annuiteter, varom i 1 § sägs, icke må beviljas för längre tid än att den i 17 kap. 6 § handelsbalken stadgade förmånsrätten för dylik skatt kan göras gällande.

2 m o m. Värnpliktig, som inryckt till militärtjänstgöring och vars skattebetalningsförmåga till följd härav blivit nedsatt, må beviljas anstånd med erläggande av debiterad preliminär skatt eller kvarstående eller tillkommande skatt, vilken förfaller till betalning under uppbördstermin, som helt eller delvis infaller under tiden för militärtjänstgöringen eller under tiden därefter, dock senast under tredje kalendermånaden efter den då tjänstgöringen upphör. Anståndstiden må bestämmas till längst ett år efter utgången av den månad, varunder den uppbördstermin infaller som anståndet avser, dock att anstånd därutöver må beviljas för tiden intill dess den värnpliktige efter beviljad ledighet för återgång till civil verksamhet (hempermittering) eller hemförlovnings tre kalendermånader i följd varit fri från tjänstgöring. Anstånd med erläggande av fastighetsskatt *jämte* annuiteter, varom i 1 § sägs, må likväl icke beviljas för längre tid än i 1 mom. stadgas.

61 §.

3 m o m. Då särskilda skäl därtill äro må Kungl. Maj:t, *efter hörande*

Föreslagen lydelse:

av de uppbördsterminer, vilka utlöpa närmast efter det ansökan om anstånd gjorts. Anståndstiden må bestämmas till längst ett år efter utgången av den månad, varunder den första av nyssnämnda terminer infaller, dock att anstånd med erläggande av fastighetsskatt, *skogsvårdsavgifter samt* annuiteter, varom i 1 § sägs, icke må beviljas för längre tid än att den i 17 kap. 6 § handelsbalken stadgade förmånsrätten för dylik skatt kan göras gällande.

2 m o m. Värnpliktig, som inryckt till militärtjänstgöring och vars skattebetalningsförmåga till följd härav blivit nedsatt, må beviljas anstånd med erläggande av debiterad preliminär skatt eller kvarstående eller tillkommande skatt, vilken förfaller till betalning under uppbördstermin, som helt eller delvis infaller under tiden för militärtjänstgöringen eller under tiden därefter, dock senast under tredje kalendermånaden efter den då tjänstgöringen upphör. Anståndstiden må bestämmas till längst ett år efter utgången av den månad, varunder den uppbördstermin infaller som anståndet avser, dock att anstånd därutöver må beviljas för tiden intill dess den värnpliktige efter beviljad ledighet för återgång till civil verksamhet (hempermittering) eller hemförlovnings tre kalendermånader i följd varit fri från tjänstgöring. Anstånd med erläggande av fastighetsskatt, *skogsvårdsavgifter samt* annuiteter, varom i 1 § sägs, må likväl icke beviljas för längre tid än i 1 mom. stadgas.

61 §.

3 m o m. Då särskilda skäl därtill äro må Kungl. Maj:t *eller, efter*

Nuvarande lydelse:

av *generalpoststyrelsen*, medgiva att viss arbetsgivare eller viss grupp av arbetsgivare må inbetala skatt för arbetstagare eller att kvitto å erlagt skattebelopp må utfärdas i annan ordning än i 1 och 2 mom. sägs.

77 §.

Utmättningsman på — — — lokala skattemyndigheten.

Lokal skattemyndighet i stad har att å tredje söckendagen före varje månads utgång till länsstyrelsen insända uppgift, som i första stycket sägs, dock att däri upptagen skatt *skall* angivas summariskt.

Samtidigt med — — — influten skatt.

81 §.

Avkortning av — — — hos denne;

då beträffande slutligt påförd pensionsavgift sådant skäl föreligger till upphävande av avgiftspåföringen, som avses i 15 § tredje stycket lagen om folkpensionering;

då någon — — — skatt nedsatts.

Vidare skall — — — är oguldet.

Har arbetsgivare — — — hos arbetsgivaren.

Föreslagen lydelse:

Kungl. Maj:ts *bemyndigande, generalpoststyrelsen* medgiva *dels att viss arbetsgivare eller viss grupp av arbetsgivare må, utan att gälda sådan särskild avgift eller restavgift varom förmäles i 62 eller 66 §, inbetala arbetstagares under uppbördstermin förfallande skatt efter utgången av samma termin, dels ock att viss arbetsgivare eller viss grupp av arbetsgivare må inbetala skatt för arbetstagare eller att kvitto å erlagt skattebelopp må utfärdas i annan ordning än i denna förordning* sägs.

77 §.

Utmättningsman på — — — lokala skattemyndigheten.

Lokal skattemyndighet i stad har att å tredje söckendagen före varje månads utgång till länsstyrelsen insända uppgift, som i första stycket sägs, dock att däri upptagen skatt *må* angivas summariskt. *Den lokala skattemyndigheten skall därvid insända jämväl den av utmättningsmannen senast avlämnade uppgiften.*

Samtidigt med — — — influten skatt.

81 §.

Avkortning av — — — hos denne;

då någon — — — skatt nedsatts.

Vidare skall — — — är oguldet.

Har arbetsgivare — — — hos arbetsgivaren.

Nuvarande lydelse:

88 §.

Före den 15 januari varje år skall balanslängd över all *vid nästföregående års* utgång oredovisad skatt av utmätningsmannen insändas på landet till länsstyrelsen och i stad till den lokala skattemyndigheten.

Balanslängden, som — — — för indrivningen.

I balanslängden — — — upptagas summariskt.

Sedan den — — — om granskningen.

89 §.

1 m o m. Överstiger erlagd preliminär skatt motsvarande slutliga skatt, oberäknat fastighetsskatt och i 1 § *omförmälda annuiteter*, skall länsstyrelsen i det län, där skatten debiterats, utan kostnad för den skattskyldige till denne återbetala det överskjutande beloppet. Restitution skall dock icke ske av belopp understigande fem kronor.

Det åligger — — — böra återbetalas.

Sedan beslut — — — äger återbetomma.

2 m o m. Har riksräkenskapsverket — — — erlagt belopp.

Envar, som — — — genom riksförsäkringsanstalten.

Därest någon, utan att sådant fall som i andra stycket sägs är för handen, hos länsstyrelsen visar, att för samma år mera än en pensionsavgift enligt lagen om folkpensionering erlagts för honom, skall länsstyrelsen återbetala vad som befinnes erlagt utöver den högsta avgiftens belopp.

3 m o m. Skall den, som jämlikt stadgandet i 2 mom. *första eller and-*

Föreslagen lydelse:

88 §.

Före den 15 januari varje år skall balanslängd över all *å tredje söckendagen före nästföregående december månads* utgång oredovisad skatt av utmätningsmannen insändas på landet till länsstyrelsen och i stad till den lokala skattemyndigheten.

Balanslängden, som — — — för indrivningen.

I balanslängden — — — upptagas summariskt.

Sedan den — — — om granskningen.

89 §.

1 m o m. Överstiger erlagd preliminär skatt motsvarande slutliga skatt, oberäknat fastighetsskatt, *skogsvårdsavgifter samt annuiteter*, varom i 1 § *sägs*, skall länsstyrelsen i det län, där skatten debiterats, utan kostnad för den skattskyldige till denne återbetala det överskjutande beloppet. Restitution skall dock icke ske av belopp understigande fem kronor.

Det åligger — — — böra återbetalas.

Sedan beslut — — — äger återbetomma.

2 m o m. Har riksräkenskapsverket — — — erlagt belopp.

Envar, som — — — genom riksförsäkringsanstalten.

3 m o m. Skall den, som jämlikt stadgandet i 2 mom. är berättigad

Nuvarande lydelse:

ra stycket är berättigad återbekomma skatt, som debiterats å en ort för visst år, i stället utgöra skatt, som debiterats eller bör debiteras å annan ort eller för annat år, och är sistnämnda skatt vid meddelandet av beslut i restitutionssärendet ej gulden, äger den skattskyldige utfå allenast den del av det för mycket erlagda beloppet, som överstiger det belopp vilket han sålunda rätteligen har att utgöra. Återstoden av det erlagda beloppet skall gottskrivas den skattskyldige till gäldande av sistnämnda skatt och i förekommande fall skyndsamt tillställas länsstyrelsen i det län, inom vilket den ort är belägen, där skatten debiterats eller bör debiteras.

90 §.

Envar som jämlikt 89 § 2 mom. första eller tredje stycket eller efter besvär över taxering eller debitering vinner nedsättning i eller befrielse från honom påförd slutlig eller tillkommande skatt, äger vid återbekommande av för mycket erlagt belopp tillika erhålla ränta å det belopp, som utbetalas, efter fem procent för år.

Vid beräkning — — — beloppet återbetalas.

Denna förordning — — — års ingång.

Genom denna — — — förordnings bestämmelser.

I samband — — — följande iakttagas:

6) För inkomst, som under 3) och 4) avses, skola utgå de skatter, vilka

Föreslagen lydelse:

återbekomma skatt, som debiterats å en ort för visst år, i stället utgöra skatt, som debiterats eller bör debiteras å annan ort eller för annat år, och är sistnämnda skatt vid meddelandet av beslut i restitutionssärendet ej gulden, äger den skattskyldige utfå allenast den del av det för mycket erlagda beloppet, som överstiger det belopp vilket han sålunda rätteligen har att utgöra. Återstoden av det erlagda beloppet skall gottskrivas den skattskyldige till gäldande av sistnämnda skatt och i förekommande fall skyndsamt tillställas länsstyrelsen i det län, inom vilket den ort är belägen, där skatten debiterats eller bör debiteras.

90 §.

Envar, som jämlikt 89 § 2 mom. första stycket eller efter besvär över taxering eller debitering vinner nedsättning i eller befrielse från honom påförd slutlig eller tillkommande skatt, äger vid återbekommande av för mycket erlagt belopp tillika erhålla ränta å det belopp, som utbetalas, efter fem procent för år.

Vid beräkning — — — beloppet återbetalas.

Denna förordning — — — års ingång.

Genom denna — — — förordnings bestämmelser.

I samband — — — följande iakttagas:

6) För inkomst, som under 3) och 4) avses, skola utgå de skatter, vilka

Nuvarande lydelse:

ingå i preliminär skatt för inkomst under år 1947, *respektive* 1948. För sådan inkomst, hänförlig till år 1945 eller motsvarande räkenskapsår, skola statlig inkomst- och förmögenhetsskatt, landstingsmedel och de tingshusmedel, vilka uppbäras i samband med kronouppbörderna, utgå enligt den skatteprocent, respektive den kommunala utdebitering, som gäller för skatt på grund av 1946 års taxering, samt kommunal inkomstskatt enligt den kommunala utdebitering, som gäller för preliminär skatt för inkomståret 1947. Skatt för dylik inkomst, vilken är hänförlig till år 1946 eller motsvarande räkenskapsår, skall utgöras efter den statliga skatteprocent och den kommunala utdebitering, som gäller för preliminär skatt för inkomståret 1948.

Skatt, som — — — med kronouppbörderna.

Har skattskyldig år 1946 eller 1947 taxerats till krigskonjunkturskatt, skall för inkomst, som under 3) och 4) avses, i den mån denna motsvarar krigskonjunkturskattens grundbelopp, påföring icke ske av statlig inkomst- och förmögenhetsskatt samt annan skatt till staten, som må ingå i preliminär skatt för inkomst under år 1947 *respektive* 1948.

Därest efter — — — 4) avses.

Lokal skattemyndighet — — — uppbördsåret 1949—1950.

7) Utskylder ävensom annuiteter å avdikningslån, som skola upptagas å kronodebetsedel för år 1946, skola i sin helhet erläggas under första uppbördsterminen eller å första uppbördsstämman. Fastighetsskatt, som

Föreslagen lydelse:

ingå i preliminär skatt för inkomst under år 1947. För sådan inkomst, hänförlig till år 1945 eller motsvarande räkenskapsår, skola statlig inkomst- och förmögenhetsskatt, landstingsmedel och de tingshusmedel, vilka uppbäras i samband med kronouppbörderna, utgå enligt den skatteprocent, respektive den kommunala utdebitering, som gäller för skatt på grund av 1946 års taxering, samt kommunal inkomstskatt enligt den kommunala utdebitering, som gäller för preliminär skatt för inkomståret 1947. Skatt för dylik inkomst, vilken är hänförlig till år 1946 eller motsvarande räkenskapsår, skall utgöras efter den statliga skatteprocent, *som gäller för preliminär skatt för inkomståret 1947*, och den kommunala utdebitering, som gäller för preliminär skatt för inkomståret 1948.

Skatt, som — — — med kronouppbörderna.

Har skattskyldig år 1946 eller 1947 taxerats till krigskonjunkturskatt, skall för inkomst, som under 3) och 4) avses, i den mån denna motsvarar krigskonjunkturskattens grundbelopp, påföring icke ske av statlig inkomst- och förmögenhetsskatt samt annan skatt till staten, som må ingå i preliminär skatt för inkomst under år 1947.

Därest efter — — — 4) avses.

Lokal skattemyndighet — — — uppbördsåret 1949—1950.

7) Utskylder ävensom annuiteter å avdikningslån, som skola upptagas å kronodebetsedel för år 1946, skola i sin helhet erläggas under första uppbördsterminen eller å första uppbördsstämman. Fastighetsskatt, som

Nuvarande lydelse:

påföres på grund av 1946 och 1947 års taxeringar, skall erläggas under uppbördsterminerna i mars, maj och juli månader år 1947, respektive under uppbördsterminen i mars månad år 1948. Under sistnämnda uppbörds-termin år 1948 skola jämväl erläggas annuiteter, varom i 1 § förmåles. Debetsedel å fastighetsskatt respektive å fastighetsskatt jämte nyssnämnda annuiteter skall med tillhörande skatteanvisningar tillställas skattskyldig senast den 25 februari 1947 respektive 1948.

12) De ytterligare — — — av Kungl. Maj:t.

Anvisningar

till 46 §.

Med arbetsgivare — — — självständig företagare.

Lika med — — — periodisk intäkt.

Det ankommer — — — denna förordning.

Om en — — — uppbär tantiem.

Provision bör — — — huvudmannens tjänst.

För bedömande — — — med arbetsgivaren.

Har arbetstagaren — — — skall verkställas.

Arbetsgivares skyldighet att verkställa löneavdrag avser preliminär skatt ävensom annan kvarstående skatt än fastighetsskatt jämte *annuiteter å avdikningslån och å förskott för avlösning av frälseräntor* men däremot icke tillkommande skatt. Avdragsskyldigheten, såvitt angår kvarstående skatt och å debetsedel till beloppet angiven preliminär skatt, är

Föreslagen lydelse:

påföres på grund av 1946 och 1947 års taxeringar, skall erläggas under uppbördsterminerna i mars, maj och juli månader år 1947, respektive under uppbördsterminen i mars månad år 1948. Under sistnämnda uppbörds-termin år 1948 skola jämväl erläggas *skogsvårdsavgifter samt* annuiteter, varom i 1 § förmåles. Debetsedel å fastighetsskatt respektive å fastighetsskatt jämte *skogsvårdsavgifter samt* nyssnämnda annuiteter skall med tillhörande skatteanvisningar tillställas skattskyldig senast den 25 februari 1947 respektive 1948.

12) De ytterligare — — — av Kungl. Maj:t.

Anvisningar

till 46 §.

Med arbetsgivare — — — självständig företagare.

Lika med — — — periodisk intäkt.

Det ankommer — — — denna förordning.

Om en — — — uppbär tantiem.

Provision bör — — — huvudmannens tjänst.

För bedömande — — — med arbetsgivaren.

Har arbetstagaren — — — skall verkställas.

Arbetsgivares skyldighet att verkställa löneavdrag avser preliminär skatt ävensom annan kvarstående skatt än fastighetsskatt jämte *skogsvårdsavgifter och annuiteter, varom i 1 § sägs*, men däremot icke tillkommande skatt. Avdragsskyldigheten, såvitt angår kvarstående skatt och å debetsedel till beloppet angiven preliminär skatt, är icke inskränkt till att av-

Nuvarande lydelse:

icke inskränkt till att avse skatt, som utgår för inkomst av tjänst, utan gäller även i fråga om skatt för annan inkomst. Den å debetsedel till beloppet angivna preliminära skatten kan nämligen, liksom den kvarstående skatten, avse båda de nyssnämnda slagen av inkomst.

Arbetsgivare är — — — än hemortskommunen.

Då skattskyldig — — — huvudsaklige arbetsgivaren.

Framställning om — — — höras däröver.

Vid prövning — — — effektiv utskyldsbetalning.

Den i — — — skall medgivas.

Utom i — — — för handen.

till 53 §.

Sker ändring — — — må betingas.

Lokal skattemyndighet — — — skatt uttages.

Den bevisning — — — verkligen föreligga.

Vid beslut om jämkning skall den lokala skattemyndigheten tillse, att den preliminära skatten för inkomståret så nära som möjligt kommer att överensstämma med den slutliga skatt (oberäknat fastighetsskatt och förut omnämnda annuiteter) som kan antagas komma att påföras på grund av taxering, verkställd under året näst efter inkomståret. Har skattskyldig — — — den skattskyldige.

Föreslagen lydelse:

se skatt, som utgår för inkomst av tjänst, utan gäller även i fråga om skatt för annan inkomst. Den å debetsedel till beloppet angivna preliminära skatten kan nämligen, liksom den kvarstående skatten, avse båda de nyssnämnda slagen av inkomst.

Arbetsgivare är — — — än hemortskommunen.

Då skattskyldig — — — huvudsaklige arbetsgivaren.

Framställning om — — — höras däröver.

Vid prövning — — — effektiv utskyldsbetalning.

Den i — — — skall medgivas.

Utom i — — — för handen.

till 53 §.

Sker ändring — — — må betingas.

Lokal skattemyndighet — — — skatt uttages.

Den bevisning — — — verkligen föreligga.

Vid beslut om jämkning skall den lokala skattemyndigheten tillse, att den preliminära skatten för inkomståret så nära som möjligt kommer att överensstämma med den slutliga skatt (oberäknat fastighetsskatt, skogsvårdsavgifter samt annuiteter varom i 1 § sägs) som kan antagas komma att påföras på grund av taxering, verkställd under året näst efter inkomståret. Har skattskyldig — — — den skattskyldige.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1948; dock att bestämmelserna i 1 § andra stycket, 2 § 2 mom., såvitt angår i slutlig skatt ingående skogsvårdsavgifter ävensom tillkommande skatt, 33 §, 38 §, 41 §, 61 § 3 mom. och 77 §, övergångsbestämmelserna samt anvisningarna till 53 § skola träda i kraft den 1 juli 1947. Förordningen skall, i den del förordningen trä-

der i kraft den 1 januari 1948, tillämpas redan dessförinnan såvitt fråga är om åtgärder, som erfordras för beräkning av preliminär skatt för inkomst-året 1948.

Äldre bestämmelser skola fortfarande tillämpas i fråga om *dels* skatt för inkomst och förmögenhet på grund av 1948 års taxering eller eftertaxering för år 1948 eller tidigare år, *dels ock* skogsvårdsavgift för virke, som efter-taxerats till skogsaccis för år 1946 eller tidigare år.

F ö r s l a g

till

lag om ändring i kommunalskattelagen den 28 september 1928 (nr 370).

Härigenom förordnas, att anvisningarna till 20 § 3., 22 § 3., och 29 § 9. kommunalskattelagen den 28 september 1928¹ skola erhålla ändrad lydelse på sätt nedan angives.

Nuvarande lydelse:

Föreslagen lydelse:

Anvisningar

till 20 §.

3. Såsom allmänna skatter räknas allmänna utskylder till staten samt till landsting, kommun, församling, skoldistrikt, fattigvårdssamhälle, som avses i 6 § lag om fattigvården, tingslag och municipalsamhälle. Såsom allmän skatt räknas däremot icke skogsaccis, *ej heller skogsvårdsavgift*.

till 22 §.

3. Såsom *speciella skatter eller avgifter* till det allmänna må nämnas skogsaccis *och skogsvårdsavgift*. Allmänna skatter till stat och kommun få icke avdragas (se 20 §).

Anvisningar

till 20 §.

3. Såsom allmänna skatter räknas allmänna utskylder till staten samt till landsting, kommun, församling, skoldistrikt, fattigvårdssamhälle, som avses i 6 § lag om fattigvården, tingslag och municipalsamhälle. Såsom allmän skatt räknas däremot icke skogsaccis.

till 22 §.

3. Såsom *speciell skatt* till det allmänna må nämnas skogsaccis. Allmänna skatter till stat och kommun få icke avdragas (se 20 §).

¹ Senaste lydelse av anvisningen till 20 § 3., se 1945:897.

Nuvarande lydelse:

till 29 §.

9. Såsom speciella för rörelse utgående skatter eller avgifter till det allmänna må nämnas vissa tillverkningskatter, stämpelavgifter, tull- och hamnumgälder, skogsaccis, *skogsvårdsavgift*, nöjesskatt m. m. dyl. Där emot få allmänna skatter till stat eller kommun icke avdragas (se 20 §).

Föreslagen lydelse:

till 29 §.

9. Såsom speciella för rörelse utgående skatter eller avgifter till det allmänna må nämnas vissa tillverkningskatter, stämpelavgifter, tull- och hamnumgälder, skogsaccis, nöjesskatt m. m. dyl. Däremot få allmänna skatter till stat eller kommun icke avdragas (se 20 §).

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1948.

I fråga om skogsvårdsavgift för virke, som eftertaxerats till skogsaccis för år 1946 eller tidigare år, skola äldre bestämmelser fortfarande gälla.

F ö r s l a g

till

lag angående ändrad lydelse av anvisningen till 5 § lagen den 28 september 1928 (nr 377) om skogsaccis.

Härigenom förordnas, att anvisningen till 5 § lagen den 28 september 1928 om skogsaccis skall erhålla ändrad lydelse på sätt nedan anges.

*Nuvarande lydelse:***Anvisning till 5 §.**

Avverkat virkes — — — allmänna omkostnader. Avdrag får ske för på vederbörande virkesparti belöpande beräknad skogsaccis *och skogsvårdsavgift* men ej för kostnad för uppskattning av virke på rot eller för stämpling av virket.

Stundom kan — — — å orten.

*Föreslagen lydelse:***Anvisning till 5 §.**

Avverkat virkes — — — allmänna omkostnader. Avdrag får ske för på vederbörande virkesparti belöpande beräknad skogsaccis men ej för kostnad för uppskattning av virke på rot eller för stämpling av virket.

Stundom kan — — — å orten.

Denna lag träder i kraft dagen efter den, då lagen enligt därå meddelad uppgift utkommit från trycket i Svensk författningssamling. Lagen skall äga tillämpning jämväl med avseende å det beskattningsår, för vilket taxering av beskattningsnämnd i första instans verkställes under år 1947.

I fråga om eftertaxering för år 1946 eller tidigare år skola äldre bestämmelser fortfarande gälla.

Förslag

till

förordning om ändring i taxeringsförordningen den 28 september 1928 (nr 379).

Härigenom förordnas, att 8 § 6 mom., 82 § och 146 § 3 mom. taxeringsförordningen den 28 september 1928 skola upphöra att gälla samt att 29 § 1 mom., 56 § 2 mom., 87 §, 118 §, 119 §, 121 § 2 mom., 122 § 1 mom., 123 § 4 mom. och 145 § 11 mom. samma förordning¹ skola erhålla ändrad lydelse på sätt nedan anges.

Nuvarande lydelse:

29 §.

1 mom. Allmän självdeklaration — — — eller område; ävensom

6) den skattskyldiges — — — åligger honom.

Har skattskyldig — — — och skulder.

Svenskt aktiebolag — — — utdelningens belopp.

Inländsk försäkringsanstalt — — — 30 § kommunalskattelagen.

Utländsk försäkringsanstalt — — — av försäkring.

Belopp, som — — — öretal bortfalla.

56 §.

2 mom. I fråga om fastighets- och virkesdeklarationer samt andra för fastighets- och virkestaxering avlämnade handlingar skola stadgandena i 1 mom. hava motsvarande till-

Föreslagen lydelse:

29 §.

1 mom. Allmän självdeklaration — — — eller område;

6) den skattskyldiges — — — åligger honom; ävensom

7) beloppet av den preliminära skatt, som genom löneavdrag erlagts för året näst före taxeringsåret.

Har skattskyldig — — — och skulder.

Svenskt aktiebolag — — — utdelningens belopp.

Inländsk försäkringsanstalt — — — 30 § kommunalskattelagen.

Utländsk försäkringsanstalt — — — av försäkring.

Belopp, som — — — öretal bortfalla.

56 §.

2 mom. I fråga om fastighets- och virkesdeklarationer samt andra för fastighets- och virkestaxering avlämnade handlingar skola stadgandena i 1 mom. hava motsvarande till-

¹ Senaste lydelse av 56 § 2 mom. se 1937: 665, av 8 § 6 mom., 87 §, 118 §, 121 § 2 mom., 122 § 1 mom., 123 § 4 mom., 145 § 11 mom. och 146 § 3 mom. se 1943: 855 samt av 29 § 1 mom. och 119 § se 1947: .

Nuvarande lydelse:

lämpning; dock må samtliga medlemmar av vederbörande beskattningsnämnder samt *beträffande virkestaxering jämväl skogsvårdsombud* delta i granskningen.

87 §.

Såvitt ej — — — valda ledamöterna.

Ordföranden åligger att i alla de fall, då hans mening icke blivit följd, i vederbörande taxeringslängds anteckningskolumn särskilt upptaga den taxering, han ansett böra bestämmas. Var och en av de övriga medlemmarna av taxeringsnämnden är det obehaget att få sin särskilda mening till protokollet antecknad, om densamma skriftligen avfattad senast vid protokolljusteringen avlämnas till ordföranden. Enahanda rätt att få sin särskilda mening till protokollet antecknad tillkommer jämväl *skogsvårdsombud så ock* tillkallad sakkunnig beträffande taxering, för vilken hans biträde anlåtats, samt lappfogde beträffande taxering av lapp för inkomst av rensköttsel eller i sådan rörelse nedlagd förmögenhet.

Det åligger — — — nämndens beslut.

118 §.

Över beslut — — — kommunal inkomstskatt;

c) i fråga om taxering för avverkat virke:

av skattskyldig, såvitt honom rör; av vederbörande kommun;

så ock av vederbörande skogsvårdsstyrelse.

119 §.

Besvär enligt — — — nedan avses.

Föreslagen lydelse:

lämpning; dock må samtliga medlemmar av vederbörande beskattningsnämnder delta i granskningen.

87 §.

Såvitt ej — — — valda ledamöterna.

Ordföranden åligger att i alla de fall, då hans mening icke blivit följd, i vederbörande taxeringslängds anteckningskolumn särskilt upptaga den taxering, han ansett böra bestämmas. Var och en av de övriga medlemmarna av taxeringsnämnden är det obehaget att få sin särskilda mening till protokollet antecknad, om densamma skriftligen avfattad senast vid protokolljusteringen avlämnas till ordföranden. Enahanda rätt att få sin särskilda mening till protokollet antecknad tillkommer jämväl tillkallad sakkunnig beträffande taxering, för vilken hans biträde anlåtats, samt lappfogde beträffande taxering av lapp för inkomst av rensköttsel eller i sådan rörelse nedlagd förmögenhet.

Det åligger — — — nämndens beslut.

118 §.

Över beslut — — — kommunal inkomstskatt;

c) i fråga om taxering för avverkat virke:

av skattskyldig, såvitt honom rör; *så ock* av vederbörande kommun.

119 §.

Besvär enligt — — — nedan avses.

Nuvarande lydelse:

Har skattskyldig — — — mellan-kommunala prövningsnämnden.

Besvären skola ingivas före klockan tolv på dagen den 31 juli under taxeringsåret; dock att kommun, municipalsamhälle, landsting *eller skogsvårdsstyrelse*, som klagar, äger ingiva sina besvär före klockan tolv på dagen den 15 augusti samma år.

Hava besvär — — — mellankommunala prövningsnämnden.

121 §.

2 m o m. Över beslut, som prövningsnämnd meddelat, må besvär anföras hos kammarrätten av taxeringsintendenten. Enahanda rätt att anföras besvär tillkommer ägare eller därmed likställd innehavare av fastighet, såvitt angår taxering av fastigheten, annan skattskyldig, såvitt angår egen taxering för inkomst eller förmögenhet eller för avverkat virke, där han ej enligt 39 eller 49 § förlorat talan, så ock vederbörande kommun, municipalsamhälle, landsting *och skogsvårdsstyrelse*, i den mån de jämlikt 118 § äga föra talan mot taxeringsnämnds beslut.

Besvär må — — — av klaganden.

Vad i — — — stycke förmäles.

122 §.

1 m o m. Besvär enligt — — — taxeringsätgården vidtagits.

Besvär enligt 121 § 2 mom. över beslut av länsprövningsnämnd skola, skriftligen avfattade, av skattskyldig ingivas till den länsstyrelse, som i första stycket sägs, före klockan tolv å sextionde dagen efter den, då han av beslutet erhållit del. Taxeringsintendent samt kommun, municipalsamhälle, landsting *och skogsvårdsstyrelse* skola till nämnda läns-

Föreslagen lydelse:

Har skattskyldig — — — mellan-kommunala prövningsnämnden.

Besvären skola ingivas före klockan tolv på dagen den 31 juli under taxeringsåret; dock att kommun, municipalsamhälle *eller* landsting, som klagar, äger ingiva sina besvär före klockan tolv på dagen den 15 augusti samma år.

Hava besvär — — — mellankommunala prövningsnämnden.

121 §.

2 m o m. Över beslut, som prövningsnämnd meddelat, må besvär anföras hos kammarrätten av taxeringsintendenten. Enahanda rätt att anföras besvär tillkommer ägare eller därmed likställd innehavare av fastighet, såvitt angår taxering av fastigheten, annan skattskyldig, såvitt angår egen taxering för inkomst eller förmögenhet eller för avverkat virke, där han ej enligt 39 eller 49 § förlorat talan, så ock vederbörande kommun, municipalsamhälle *och* landsting, i den mån de jämlikt 118 § äga föra talan mot taxeringsnämnds beslut.

Besvär må — — — av klaganden.

Vad i — — — stycke förmäles.

122 §.

1 m o m. Besvär enligt — — — taxeringsätgården vidtagits.

Besvär enligt 121 § 2 mom. över beslut av länsprövningsnämnd skola, skriftligen avfattade, av skattskyldig ingivas till den länsstyrelse, som i första stycket sägs, före klockan tolv å sextionde dagen efter den, då han av beslutet erhållit del. Taxeringsintendent samt kommun, municipalsamhälle *och* landsting skola till nämnda länsstyrelse ingiva sina be-

Nuvarande lydelse:

styrelse ingiva sina besvär, skriftligen avfattade, taxeringsintendenten före klockan tolv å sextionde dagen samt annan klagande före samma tid å nittionde dagen efter den, då länsprövningsnämndens protokoll justerades.

I fråga — — — till nämnden.

Försummas något — — — motsvarande tillämpning.

123 §.

4 m o m. Rätt till besvär enligt 1, 2 och 3 mom. i anledning av förelupen felräkning, misskrivning eller annat uppenbart förbiseende tillkommer jämväl taxeringsintendenten så ock vederbörande kommun, municipal-samhälle, landsting och skogsvårdsstyrelse, i den mån de jämlikt 117 eller 118 § äga föra talan mot fastighetstaxeringsnämnds eller taxeringsnämnds beslut.

145 §

11 m o m. Sådan i 126 § 2 mom. omförmäld ledamot av kammarrätten ävensom sådan ledamot i fastighetsprövningsnämnd eller prövningsnämnd, som icke är befattningshavare i statens tjänst, äger för tid, varunder han varit inkallad till tjänstgöring, åtnjuta arvode med tjugufyra kronor om dagen, om han är bosatt å sammanträdesorten, och med trettio två kronor om dagen, om han är bosatt utom sammanträdesorten. Är sådan ledamot befattningshavare i statens tjänst, skall han för tjänstgöringen åtnjuta, jämte ersättning för avlöningsförmåner, som han får avstå under tjänstledighet för ifrågavarande uppdrag, arvode med belopp, som bestämmas av Kungl. Maj:t. Därjämte

Föreslagen lydelse:

svär, skriftligen avfattade, taxeringsintendenten före klockan tolv å sextionde dagen samt annan klagande före samma tid å nittionde dagen efter den, då länsprövningsnämndens protokoll justerades.

I fråga — — — till nämnden.

Försummas något — — — motsvarande tillämpning.

123 §.

4 m o m. Rätt till besvär enligt 1, 2 och 3 mom. i anledning av förelupen felräkning, misskrivning eller annat uppenbart förbiseende tillkommer jämväl taxeringsintendenten så ock vederbörande kommun, municipalhälle och landsting, i den mån de jämlikt 117 eller 118 § äga föra talan mot fastighetstaxeringsnämnds eller taxeringsnämnds beslut.

145 §.

11 m o m. I 126 § 2 mom. omförmäld ledamot av kammarrätten åtnjuter för tid, varunder han varit inkallad till tjänstgöring, ersättning enligt grunder, som fastställas av Kungl. Maj:t.

Sådan ledamot i fastighetsprövningsnämnd eller prövningsnämnd, som icke är befattningshavare i statens tjänst, äger för tid, varunder han varit inkallad till tjänstgöring, åtnjuta arvode med tjugufyra kronor om dagen, om han är bosatt å sammanträdesorten, och med trettio två kronor om dagen, om han är bosatt utom sammanträdesorten. Är sådan ledamot befattningshavare i statens tjänst, skall han för tjänstgöringen åtnjuta, jämte ersättning för avlöningsförmå-

Nuvarande lydelse:

Föreslagen lydelse:

skall ledamot i förekommande fall för resedagar åtnjuta rese- och traktamentsersättning enligt allmänna resereglementet.

ner, som han får avstå under tjänstledighet för ifrågavarande uppdrag, arvode med belopp, som bestämmes av Kungl. Maj:t. Därjämte skall ledamot i förekommande fall för resedagar åtnjuta rese- och traktamentsersättning enligt allmänna resereglementet.

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 1947. I fråga om besvär över 1946 och tidigare års taxeringar samt över eftertaxeringar för nämnda år skola äldre bestämmelser fortfarande gälla.

Utdrag av protokollet över finansärenden, hållet inför Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten i statsrådet å Stockholms slott den 16 maj 1947.

Närvarande:

Statsministern ERLANDER, ministern för utrikes ärendena UNDÉN, statsråden WIGFORSS, QUENSEL, GJÖRES, DANIELSON,⁵ VOUGT, ZETTERBERG, NILSSON, STRÄNG, ERICSSON, MOSSBERG, WEIJNE, KOCK.

Chefen för finansdepartementet, statsrådet Wigforss, anmäler vissa frågor rörande *uppbördsförordningen m. m.* samt anför därvid följande.

1. Ändringar i uppbördsförordningen i anledning av ikraftträdandet av nya lagen om folkpensionering, m. m.

Enligt 1 § lagen den 29 juni 1946 (nr 432) angående införande av nya lagen om folkpensionering skall sistnämnda lag träda i kraft den 1 januari 1948, från och med vilken dag lagen den 28 juni 1935 (nr 434) om folkpensionering jämte vad i övrigt finnes stadgat om folkpensioner, utjämningspensioner, invalidunderstöd och utjämningsunderstöd samt blindhetsersättningar skall, med vissa undantag, upphöra att gälla.

Enligt 4 § lagen angående införande av nya lagen om folkpensionering skall folkpension, utjämningspension, invalidunderstöd eller utjämningsunderstöd, som vid nya lagens ikraftträdande åtnjutes av den som är berättigad till folkpension enligt nya lagen, för tiden därefter utan särskild ansökning övergå till folkpension jämlikt bestämmelserna i nämnda lag. Vidare skall blindhetsersättning, som utgår vid nya lagens ikraftträdande, för tiden därefter utan särskild ansökning ersättas med folkpension. Beträffande annan vid nämnda tidpunkt utgående avgifts- eller grundpension än nyss sagts skola äldre bestämmelser fortfarande gälla.

I proposition nr 288 till årets riksdag föreslås, att särskilda barnbidrag till änkors och invaliders m. fl. barn skola ersätta de nuvarande barnbidragen. Bestämmelserna härom avses skola träda i kraft den 1 januari 1948. Samtidigt skall enligt förslaget lagen den 18 juni 1937 (nr 382) om barnbidrag upphöra att gälla.

*Departements-
chefen.*

Till följd av ikraftträdandet av den nya lagen om folkpensionering torde vissa ändringar av formell natur böra vidtagas i 10 §, 46 § 2 mom., 81 §, 89 § 2 och 3 mom. samt 90 § uppbördsförordningen den 31 december 1945 (nr 896).

Vidare torde förslaget om särskilda barnbidrag böra föranleda ändring av 10 § och 46 § 2 mom. uppbördsförordningen.

2. Ändringar i uppbördsförordningen i anledning av nya förordningen om skogsvårdsavgift.

Enligt 1 § förordningen den 28 juni 1946 (nr 324) om skogsvårdsavgift skall sådan avgift erläggas för jordbruksfastighet, vilken vid fastighetstaxering åsatts särskilda värden för skogsmark och växande skog, och utgå med högst en och en halv promille av summan av nämnda värden. För varje år bestämmes med vilket promilletal avgiften skall för det året utgå. Skogsvårdsavgift skall enligt 2 § samma förordning erläggas av den, som enligt kommunalskattelagen är skyldig att erlägga fastighetsskatt för fastigheten. Förenämnda bestämmelser skola träda i kraft den 1 juli 1947.

Enligt 34 § 1 mom. uppbördsförordningen skola skogsaccis och skogsvårdsavgift påföras i en gemensam post. Från och med 1947 års taxering blir emellertid skogsvårdsavgiften likställd med fastighetsskatt. Nämnda avgift torde därför böra upptagas å debetsedel för fastighetsskatt och icke — såsom skogsaccis — på debetsedel för annan slutlig skatt än fastighetsskatt. 34 § 1 mom. bör ändras i överensstämmelse härmed. Därjämte bör av samma anledning ändring ske av 2 § 2 mom., 33 §, 35 §, 38 §, 41 §, 42 §, 46 § 2 mom., 56 § 1 och 2 mom. samt 89 § 1 mom. uppbördsförordningen, punkt 7 av övergångsbestämmelserna till nämnda förordning samt anvisningarna till 46 och 53 §§ samma förordning. I fråga om skogsvårdsavgift för virke, som eftertaxerats till skogsaccis för år 1946 eller tidigare år, böra dock äldre bestämmelser fortfarande tillämpas.

*Departements-
chefen.*

3. Ändringar i uppbördsförordningen, föranledda av proposition nr 212/1947 med förslag till lag om ändring i kommunalskattelagen, m. m.

I 4 § uppbördsförordningen stadgas, att preliminär A-skatt skall, då inkomst av tjänst avser bestämd tidsperiod och uppbäres vid regelbundet återkommande tillfällen, utgå med belopp som angivas i skattetabeller. Kungl. Maj:t fastställer för varje inkomstår sådana tabeller. De skattetabeller som gälla för inkomståret 1947 angiva preliminär skatt för olika inkomstbelopp, beräknade för vecka, tio dagar, halvmånad (två veckor) och månad. I särskilda kolumner upptagas skattebelopp för följande grupper av skattskyldiga, nämligen

- 1) inkomsttagare, som är ogift, utan barn;
- 2) gift, med makan sammanlevande manlig inkomsttagare, utan barn;
- 3) gift, med makan sammanlevande manlig inkomsttagare, med ett barn;
- 4)—10) gift, med makan sammanlevande manlig inkomsttagare, med två, tre etc. till och med åtta barn, därvid i tabellen för inkomsttagare med åtta barn upptagen preliminär skatt skall avse även inkomsttagare, som här avses, med flera än åtta barn.

Inkomsttagare, som är ogift, med ett barn hänföres till under 2) upptagen grupp av skattskyldiga, sådan inkomsttagare med två barn hänföres till under 3) upptagen grupp av skattskyldiga, sådan inkomsttagare med tre barn hänföres till under 4) upptagen grupp av skattskyldiga etc.

Med ogift skattskyldig likställs skattskyldig, som är änking, änka, frånskild eller hemskild.

Gift, med maken sammanlevande kvinna med egen inkomst hänföres, där est maken har inkomst, till under 1) upptagen grupp av skattskyldiga.

Gift, med maken sammanlevande kvinna, som har egen inkomst men vilkens make icke uppbär inkomst, likställs med gift manlig inkomsttagare.

Skattskyldig, som äger åtnjuta familjeavdrag för husföreståndarinna, likställs med gift manlig inkomsttagare.

Skattskyldig, som är berättigad till ett halvt eller två halva familjeavdrag för barn, likställs med skattskyldig, som äger åtnjuta ett helt dylikt avdrag, skattskyldig, som är berättigad till tre halva eller fyra halva avdrag, likställs med skattskyldig, som äger åtnjuta två hela familjeavdrag för barn, o. s. v.

Enligt övergångsbestämmelserna till uppbördsförordningen, sådana dessa bestämmelser lyda enligt förordningen den 29 juni 1946, nr 472, skola för den inkomstökning, som avses i punkterna 3) och 4) av nämnda bestämmelser och som är hänförlig till år 1946 eller motsvarande räkenskapsår, utgå de skatter, vilka ingå i preliminär skatt för inkomst under år 1948. Skatt för nämnda inkomstökning skall utgöras efter den statliga skatteprocent och den kommunala utdebitering, som gäller för preliminär skatt för inkomståret 1948.

Har skattskyldig år 1947 taxerats till krigskonjunkturskatt, skall för inkomstökning, hänförlig till år 1946 eller motsvarande räkenskapsår, i den mån denna motsvarar krigskonjunkturskattens grundbelopp, påföring icke ske av statlig inkomst- och förmögenhetsskatt samt annan skatt till staten, som må ingå i preliminär skatt för inkomst under år 1948.

I proposition nr 212 till innevarande års riksdag med förslag till lag om ändring i kommunalskattelagen, m. m. föreslås bland annat, att inkomst- och förmögenhetsskatten samt den särskilda skatten å förmögenhet skola ersättas av dels en statlig inkomstskatt och dels en statlig förmögenhetsskatt. Därjämte föreslås ändrade regler beträffande ortsavdrag vid taxeringen till statlig inkomstskatt. Sålunda skall familjeavdrag för barn icke längre medgivas. Enligt vad som föreslås i propositionen nr 220 till innevarande års riksdag skall i stället av allmänna medel utgå bidrag till varje barns uppehälle och uppfostran (allmänt barnbidrag).

Den nuvarande uppdelningen av det statliga ortsavdraget i grundavdrag och familjeavdrag föreslås enligt propositionen nr 212 skola upphöra. Skattskyldig, som under beskattningsåret varit gift och levt tillsammans med andra maken, föreslås skola åtnjuta statligt ortsavdrag med följande belopp, nämligen i ortsgrupp I 2 500 kronor, i ortsgrupp II 2 625 kronor, i ortsgrupp III 2 750 kronor, i ortsgrupp IV 2 875 kronor och i ortsgrupp V 3 000 kronor.

Enligt förslaget skall vidare skattskyldig, som under beskattningsåret haft husföreståndarinna hos sig anställd, äga att, därest han varit ogift (varmed jämställas änking, änka eller frånskild) och haft hemmavarande barn för vilket rätt till allmänt barnbidrag förelegat, åtnjuta statligt ortsavdrag med enahanda belopp som nyss sagts.

Gift skattskyldig, som under beskattningsåret icke levt tillsammans med andra maken, ävensom annan ogift skattskyldig än sist sagts, äger enligt förslaget att, därest han haft hemmavarande eller av den skattskyldige helt eller delvis underhållet barn, som stått under hans vårdnad och för vilket rätt till allmänt barnbidrag förelegat, åtnjuta statligt ortsavdrag med följande belopp, nämligen i ortsgрупп I 1 600 kronor, i ortsgрупп II 1 700 kronor, i ortsgрупп III 1 800 kronor, i ortsgрупп IV 1 900 kronor och i ortsgрупп V 2 000 kronor. Har skattskyldig som nyss nämnts haft barn, för vilket allmänt barnbidrag utgått men vilket *icke* stått under hans vårdnad, äger han, därest han helt eller delvis underhållet barnet, likaledes åtnjuta ortsavdrag med nyss omförmälda belopp, dock endast om den skattskyldige icke levt tillsammans med den som har vårdnaden om barnet.

För annan skattskyldig än förut sagts (*ensamstående*) bestämmes det statliga ortsavdraget enligt särskild tabell. Då den taxerade inkomsten uppgår till i ortsgрупп I minst 10 600 kronor, i ortsgрупп II minst 10 700 kronor, i ortsgрупп III minst 10 800 kronor, i ortsgрупп IV minst 10 900 kronor och i ortsgрупп V minst 11 000 kronor, åtnjuter ensamstående skattskyldig icke ortsavdrag.

Därest gift kvinna, som levt tillsammans med sin man och under större delen av beskattningsåret varit här i riket bosatt, under året haft inkomst av rörelse eller av eget arbete, äger hon för närvarande vid taxeringen till kommunal inkomstskatt, om och i den mån sådan hennes inkomst därtill förslår, i hemortskommunen åtnjuta avdrag med 200 kronor. Enligt propositionen nr 212 föreslås detta belopp höjt till 300 kronor.

Vid taxeringen till statlig inkomst- och förmögenhetsskatt erhåller gift kvinna intet avdrag i motsvarande fall. Enligt propositionen skall hon emellertid komma i åtnjutande av dylikt avdrag med ett belopp motsvarande hälften av inkomsten av rörelse eller av eget arbete, dock högst med 1 000 kronor.

De i propositionen nr 212 föreslagna skatteskalorna innebära, såvitt angår fysiska personer, en skatteskärpning för högre inkomster. Den sammanlagda statsskatten höjes för aktiebolag och därmed likställda juridiska personer från 32 procent av det beskattningsbara beloppet till 40 procent av samma belopp samt för andra juridiska personer (med undantag för oskifta dödsbon och familjestiftelser) från 13,5 procent av det beskattningsbara beloppet till 15 procent av samma belopp. För försäkringsanstalter, såvitt angår i försäkringstekniskt hänseende till livförsäkringsverksamhet hänförlig inkomst, sänkes däremot den sammanlagda statsskatten från 27 till 25 procent av det beskattningsbara beloppet.

De nya bestämmelserna föreslås beträffande den preliminära skatten skola träda i kraft den 1 januari 1948.

Departements-
chefen.

Enligt nu gällande bestämmelser angående skattetabeller tillämpas kolumnen för gift, med makan sammanlevande manlig inkomsttagare utan barn även för ogift skattskyldig med ett barn, kolumnen för gift sådan inkomsttagare med ett barn jämväl för ogift skattskyldig med två barn, etc. Så kan ske enär den skillnad mellan preliminär och slutlig skatt, som härigenom uppkommer för ogifta skattskyldiga med ett eller flera barn, är relativt obetydlig.

Med hänsyn till att någon omläggning icke nu föreslås av reglerna angående barnavdrag vid den kommunala beskattningen måste skattetabellerna alltjämt upptaga särskilda kolumner för skattskyldiga med barn.

Därest nyss angivna regler skulle gälla även efter införandet av de för den statliga beskattningen föreslagna nya ortsavdragen för gifta skattskyldiga respektive för ogifta skattskyldiga med barn, skulle skillnaden mellan den preliminära och den slutliga skatten — innebärande att för den ogifte för låg preliminär skatt uttages — bliva större än vad som kan anses försvarligt. Det torde sålunda icke kunna undvikas att utöka tabellmaterialet med särskilda kolumner för ogift skattskyldig med ett eller flera barn.

Skattskyldig, som har husföreståndarinna hos sig anställd, bör, om han är ogift (änkling, änka, frånskild eller hemskild) och har barn, vid beräkning av preliminär skatt enligt skattetabell likställas med gift manlig inkomsttagare. Med barn torde vid beräkning av preliminärskatten — i likhet med vad som nu gäller enligt 5 § andra stycket uppbördsförordningen samt i överensstämmelse med stadgandena i 48 § 2 mom. och 65 § kommunalskattelagen — böra avses skattskyldigs hemmavarande eller av honom helt eller delvis underhållna barn, vilka den 1 november året näst före inkomståret icke fyllt sjuåttio år och ej heller kunna antagas komma att under inkomståret uppbära inkomst, uppgående till minst sexhundra kronor. Allmänt barnbidrag föreslås visserligen skola utgå blott till och med det kvartal, varunder barnet fyller sexton år; emellertid kan dylikt bidrag utgå även för tid därefter, dock längst till och med det kvartal varunder barnet fyller aderton år, nämligen om barnet kan antagas på grund av fortsatt utbildning, sjukdom eller av annan anledning icke kunna genom eget arbete i mera avsevärd mån bidraga till sitt uppehälle och barnet ej heller äger egna tillgångar av betydelse. Den ifrågavarande regeln angående vad som vid beräkning av preliminär skatt enligt skattetabell skall förstås med barn torde därför i realiteten komma att i stort sett medföra relativt god överensstämmelse mellan preliminär och slutlig skatt. För övrigt läter tillämpning av någon annan regel i praktiken knappast kunna ifrågakomma.

De föreslagna bestämmelserna om avdrag för förvärvsarbetande gift kvinna böra föranleda att i skattetabellerna införas en ny kolumn upptagande för gift, med maken sammanlevande kvinna — vars make jämväl har inkomst — den skatt som uträknats med hänsynstagande till ifrågavarande avdrag. Av praktiska skäl torde denna kolumn böra tillämpas beträffande all inkomst av tjänst. I de förhållandevis fåtaliga fall, då inkomsten icke härrör av eget arbete — och då skatten enligt ifrågavarande kolumn sålunda skulle bliva för låg — torde vederbörande lämpligen böra begära förhöjt löneavdrag.

Skulle särskilda kolumner införas för gift, med maken sammanlevande **kvinn**a med eller utan barn, vilken har egen inkomst av tjänst, men vilkens make *icke* uppbär inkomst, skulle erfordras ytterligare nio kolumner. Att utöka tabellerna med så många nya kolumner bör emellertid icke ifrågakomma med mindre det befinnes oundgängligen erforderligt. Så lär dock icke här vara fallet, utan torde man i stället som regel kunna anlita jämningsförfarandet. Med hänsyn till att fråga är om relativt få fall, synes någon mera vägande invändning icke kunna göras mot en dylik lösning av frågan hur ifrågavarande kategori gifta kvinnor skola vid preliminärbeskattningen komma i åtnjutande av det berörda avdraget.

De i 1947 års tabeller angivna skattebeloppen äro uträknade under förutsättning bland annat att skattskyldig medgives — utom ortsavdrag och, såvitt angår taxeringen till statlig inkomst- och förmögenhetsskatt, avdrag för kommunalutskylder — avdrag med ytterligare etthundra kronor. Nämda belopp är avsett att motsvara den skattskyldiges kostnader för inkomstens förvärvande, pensionsavgifter enligt lagen om folkpensionering och avgifter för sjukförsäkring m. m. Ifrågavarande belopp synes emellertid vara väl lågt, bland annat med hänsyn till att pensionsavgifterna numera höjts. Vid upprättandet av skattetabeller för år 1948 och följande år torde därför nämnda belopp böra höjas till tvåhundra kronor.

Enligt övergångsbestämmelserna till uppbördsförordningen skall, såsom förut omnämnts, skatt för inkomstökning, som avses i samma bestämmelser och som är att hänföra till år 1946 eller motsvarande räkenskapsår, utgå efter den statliga skatteprocent och den kommunala utdebitering, vilken gäller för preliminär skatt för inkomståret 1948. Anledningen till att så skall ske är, att statlig skatteprocent och kommunal utdebitering icke fastställes såvitt angår 1947 års taxering, enär samtliga skatter på grund av nämnda taxering normalt efterskänkas. Då emellertid, om propositionen nr 212 antages av riksdagen, den i preliminärskatten för år 1948 ingående statliga inkomstskatten kommer att taga i anspråk en i vissa fall väsentligt större del av inkomsten än som för närvarande är fallet, synes det mera rättvist att nu gällande skattesatser vid statsbeskattningen tillämpas beträffande ifrågavarande inkomstökning. Härvid torde böra föreskrivas att statlig inkomst- och förmögenhetsskatt för inkomstökningen bör utgå efter den skatteprocent som gäller för preliminär skatt för inkomståret 1947. Härutöver bör för inkomstökningen gäldas värnskatt enligt de bestämmelser som gälla för preliminärskatten för sistnämnda år.

Om skattskyldig för år 1947 taxerats till krigskonjunkturskatt, bör för inkomstökning hänförlig till år 1946 eller motsvarande räkenskapsår, i den mån denna motsvarar krigskonjunkturskattens grundbelopp, påföring icke ske av statlig inkomst- och förmögenhetsskatt samt värnskatt, som ingå i preliminär skatt för inkomst under år 1947.

Därest propositionen nr 212 antages av riksdagen, bör vidare ändring — i flertalet fall av redaktionell natur — vidtagas i 1—4 §§, 12—15 §§, 18 § 1 mom., 24—26 §§, 30 §, 31 §, 34 § 1 mom. och 53 § 1 mom.

4. Vissa andra ändringar i uppbördsförordningen.

I 28 § uppbördsförordningen stadgas bland annat, att uppbördsterminerna under uppbördsåret äro sex och infalla under tiden från och med den 6 till och med den 13 i månaderna mars, maj, juli, september, november och januari. Skulle uppbördstermin med tillämpning av nyss angivna regel börja å sön- eller helgdag, skall uppbördsterminen i stället taga sin början å nästföljande vardag, därvid slutdagen i motsvarande mån förskjutes.

I 61 § uppbördsförordningen hava meddelats bestämmelser angående den ordning i vilken skatt skall inbetalas under uppbördstermin. Enligt stadgandena i 62 § samma förordning äger skattskyldig eller arbetsgivare, som försummat att under viss uppbördstermin inbetala därunder förfallande skatt, att senast den 18 i den månad, under vilken terminen infallit, å fast postanstalt inom riket erlägga skatten mot gäldande av särskild avgift. För sjömän, inskrivna vid sjömanshus, gälla enligt 63 § nämnda förordning särskilda bestämmelser vilka innebära bland annat att skatt för sjöman må, utan att särskild avgift gäldas, inbetalas under viss tid efter utgången av vederbörlig uppbördstermin. Erlägges skatt senare än å tid som anges i 62 eller 63 § uppbördsförordningen skall enligt 66 § samma förordning gäldas restavgift.

I skrivelse den 13 november 1946 har *Fagersta bruks aktiebolag* anhållit att bolaget måtte erhålla rätt att inbetala skattebelopp, som innehållits genom löneavdrag, senast den 20 i uppbörds månaden. Till stöd för framställningen har bolaget anfört, att all lön från bolaget utginge såsom månadslikvid, vilken utbetalades omkring mitten av månaden näst efter den som lönen avsåge. En tillbakaflyttning av tidpunkten för utbetalningen skulle erfordra en omläggning av bolagets interna rapportsystem i dess helhet och därigenom föranleda betydande olägenheter. Omläggningen skulle därjämte första året giva ett felaktigt årsresultat, enär avlöningsperioden vid årsslutet måste avbrytas en vecka före årsskiftet.

I skrivelse den 18 december 1946 har vidare *Bolidens gruvaktiebolag* hemställt att bolaget finge rätt att redovisa genom löneavdrag innehållna skattemedel för december månad senast den 23 nästkommande januari månad. Såsom skäl härför har bolaget anfört följande.

Utbetalning av lön verkställdes för viss månad den 15 påföljande månad eller, om den 15 infölle på en helgdag, närmast föregående söckendag. Under löpande månad utbetalades förskott den 25—28; dessa förskott uppginge till cirka 30 procent av intjänad lön. Bolaget avsåge att göra löneavdrag i samband med utbetalning av slutlikviden för varje månad. Löneavdrag skulle sålunda för år 1947 verkställas första gången i februari för januari månads inkomst och sista gången i januari månad 1948 för inkomsten under december månad 1947. Då lönen för sistnämnda månad utbetalades först den 15 januari 1948, kunde de då innehållna beloppen icke redovisas före uppbördsterminens slut den 13 januari 1948. Uträkningen av övertidstillägg och ackord

grundade sig på produktionsresultaten vid de olika driftsavdelningarna, och det vore avlöningstekniskt omöjligt att slutföra uträkningen tidigare än som skedde. Vid avlämnandet av taxeringsuppgifter till taxeringsmyndigheterna tillämpades den principen, att i uppgifterna upptoges den under beskattningsåret intjänade lönen, alltså även den under januari månad under taxeringsåret utbetalda slutlikviden för föregående månad. Det skulle kunna ifrågasättas huruvida icke bolaget beträffande redovisningen av lönerna borde övergå till »kontantprincipen» och hänföra dessa till den månad och det kalenderår, varunder utbetalningen skett. Då övriga kostnader hänfördes till den tidsperiod, under vilken de uppkommit, skulle emellertid en dylik övergång förorsaka bolaget synnerligen stora svårigheter genom den bristande överensstämmelse, som beträffande den ekonomiska redovisningen och statistiken skulle uppstå mellan de olika slagen av kostnader.

I skrivelse den 6 februari 1947 har *svenska arbetsgivareföreningen* understrekat, vad Bolidens gruvaktiebolag anfört angående svårigheten att i rätt tid i januari inleverera skatt, och hemställt att bolagets framställning måtte bifallas. Arbetsgivareföreningen har därutöver anfört:

Svårigheter av samma art som vid Bolidens Gruv AB föreligga även vid andra företag. Även för sådana industrier, där avlöningarna ske veckovis eller i 14-dagarsperioder, uppstå, så snart mer omfattande ackordsuträkningar behöva göras, allvarliga olägenheter, om inbetalningen av preliminärskatt måste ske under första hälften av januari månad. Sålunda ha avlöningskontoren i januari månad vid sidan om sina vanliga arbetsuppgifter åtskilliga extraordinära dylika såsom avlämnandet av taxeringsuppgifter för företagets anställda, uppgörande av avlöningsstatistik till myndigheter och enskilda organisationer och tidsödande uppgifter för den interna statistiken. Svårigheterna bliva så mycket större, som ofta såväl nyårsdagen som trettondagen infalla å veckodagar, på vilka arbete normalt utföres.

Vid ett antal kamreraremöten anordnade av våra yrkesförbund har framhållits, att det för de större företagens del vore synnerligen önskvärt, om upp-bördsterminen i januari kunde förlängas.

Arbetsgivareföreningen har under återopande av vad sålunda anförts hemställt att större företag, förslagsvis sådana med flera än 25 anställda, finge utan särskild straffavgift inleverera innehållen preliminärskatt senast den 23 januari under förutsättning att företagen till postverket gjorde anmälan om att de ämnade inbetala skatten i nyssnämnda ordning.

I yttrande den 25 april 1947 över framställningen från svenska arbetsgivareföreningen har *generalpoststyrelsen* anfört, att något generellt medgivande av det slag, som avsåges i framställningen, icke syntes böra lämnas med hänsyn till den inverkan ett dylikt medgivande skulle få på arbetsgången vid skatteavdelningarna. Däremot ville generalpoststyrelsen icke motsätta sig, att särskilda medgivanden lämnades från fall till fall. Tillstånd borde emellertid meddelas endast under förutsättning, att avsevärda svårigheter skulle uppstå för arbetsgivaren, därest skatten för arbetstagarna skulle inbetalas under upp-bördsterminen i januari, samt att medgivandet icke komme att verka hind-

rande på skatteavdelningens arbete. Som villkor borde vidare gälla, att inbetalningen skulle ske till skatteavdelning vid postkontor i residensstad 1 den ordning, varom stadgades i 61 § 1 mom. fjärde stycket uppbördsförordningen respektive i andra stycket i Kungl. Maj:ts brev till generalpoststyrelsen den 30 december 1946 (SFS 1946: 894) angående medgivande för arbetsgivare att inbetala skatt för arbetstagare i annan ordning än som föreskrives i 61 § 1 och 2 mom. uppbördsförordningen, m. m. Enligt generalpoststyrelsens uppfattning vore det lämpligast, att framställningar om sådant medgivande, varom här vore fråga, prövades och avgjordes av generalpoststyrelsen. Därest Kungl. Maj:t emellertid skulle finna skäl föreligga att själv förbehålla sig avgörandet, syntes generalpoststyrelsen böra beredas tillfälle att för varje fall avgiva yttrande i ärendet.

Generalpoststyrelsen har vidare i yttrande samma den 25 april 1947 över framställningen från Bolidens gruvaktiebolag uttalat, att generalpoststyrelsen icke ville motsätta sig att framställningen bifölles därest inbetalningen av skatt skedde i den ordning som närmare angivits i yttrandet över framställningen från svenska arbetsgivareföreningen.

Slutligen har generalpoststyrelsen i utlåtande den 2 maj 1947 över framställningen från Fagersta bruks aktiebolag anfört att generalpoststyrelsen icke kunde tillstyrka, att det i de tidigare yttrandena förordade medgivandet för arbetsgivare att inbetala arbetstagares skatt viss tid efter uppbördsterminens utgång utsträcktes till att omfatta andra terminer än den sista under uppbördsåret. Medgivanden av sådant slag skulle nämligen hava en synnerligen ofördelaktig inverkan på arbetsgången inom vederbörande skatteavdelning. Även om anståndet med inbetalningen icke skulle utsträckas så långt som till den 23 utan — såsom i förevarande fall ifrågasatts — endast till den 20 i uppbörds månaden, skulle ändock en för skatteavdelningen mycket besvärlig förryckning av det för avdelningen uppgjorda tidsschemat uppstå. Enligt vad generalpoststyrelsen erfarit hade Fagersta bruks aktiebolag inbetalt arbetstagarnas under första uppbördsterminen förfallande skatt före terminens utgång.

I 1 § uppbördsförordningen stadgas, att med skatt förstås, där icke annat anges, statlig inkomst- och förmögenhetsskatt, särskild skatt å förmögenhet, utskiftningskatt, ersättningsskatt, allmän kommunalskatt, landstingsmedel, tingshusmedel, skogsaccis, skogsvårdsavgifter, pensionsavgifter enligt lagen om folkpensionering, olycksfallsförsäkringsavgifter, som avses i § 1 förordningen den 31 mars 1922 angående uppbörd av avgifter för försäkringar i riks-försäkringsanstalten jämlikt lagen om försäkring för olycksfall i arbete, ävensom annuiteter å avdikningslån och å förskott för avlösning av frälseräntor.

I det vid proposition nr 370 till 1945 års riksdag (höstsessionen) fogade statsrådsprotokollet (s. 109) har anförts, att de avgifter — av annat slag än avgifter till försäkringsanstalter, hushållningssällskapsavgifter och riddarhuskapitationsavgifter — vilka i vissa län uppbures vid kronouppbörden (t. ex. avgifter till befrämjande av fiske och till sjösänkningssjöföretag) torde böra

upptagas av länsstyrelsen i särskild ordning. Vore de avgifter, som skulle uppbäras av länsstyrelserna, av alltför ringa storlek för att lämpligen kunna uttagas i särskild ordning, torde de dock alltjämt böra utgå i samband med den allmänna uppbörden. Skulle avgifterna tillfalla enskild sammanslutning, borde denna emellertid under alla förhållanden själv ombesörja debiteringen och uppbörden. Särskilda bestämmelser i nu ifrågakarande hänseende torde få utfärdas av Kungl. Maj:t, sedan riksdagen tagit ställning till förslaget i övrigt.

Vad sålunda uttalats har av riksdagen lämnats utan erinran (riksd. skr. nr 609).

Enligt 2 § 2 mom. uppbördsförordningen förstås med

slutlig skatt: utskylder, vilka debiteras på grund av sådan taxering till statlig inkomst- och förmögenhetsskatt, särskild skatt å förmögenhet, utskiftningsskatt, ersättningsskatt, kommunal inkomstskatt och skogsaccis, varom beskattningsnämnd fattat beslut senast den 10 oktober under taxeringsåret, utskylder, vilka debiteras på grund av sådan taxering av fastighet, varom beslut fattats av taxeringsnämnd eller fastighetsprövningsnämnd, ävensom i 1 § omförmälda avgifter och annuiteter, vilka debiteras i sammanhang med nämnda utskylder;

preliminär skatt: i 3 § första stycket omförmäld skatt, som erlægges i avräkning å slutlig skatt;

kvarstående skatt: skatt, som återstår att erlægga, sedan preliminär skatt avräknats från slutlig skatt; samt

tillkommande skatt: fastighetsskatt, som debiteras på grund av beslut vilket fattats av prövningsnämnd eller av kammarrätten eller Kungl. Maj:t, samt annan skatt än fastighetsskatt, som debiteras på grund av beslut vilket fattats av prövningsnämnd senare än den 10 oktober under taxeringsåret eller av kammarrätten eller Kungl. Maj:t.

I de förut omförmälda framställningarna från Fagersta bruks aktiebolag, Bolidens gruvaktiebolag och svenska arbetsgivareföreningen hava framhållits de svårigheter att inbetala arbetstagarnas genom löneavdrag innehållna skatt under vederbörlig uppbördstermin, vilka till följd av tidpunkten för lönens utbetalande eller andra omständigheter kunna uppstå för vissa företag. Dessa svårigheter synas i åtskilliga fall kunna undanröjas därigenom att företagen verkställa löneutbetalningar tidigare under månaden än nu sker eller att företagen övergå till att i beskattningsavseende hänföra den utbetalda lönen till den månad, då utbetalningen sker. Då för vissa företag en omläggning av avlöningsredovisningen skulle medföra betydande olägenheter, torde emellertid, i den mån så kan ske med hänsyn till postverkets arbetsförhållanden, åt dylika företag böra medgivas rätt att utan särskild avgift inbetala skatt för arbetstagarna inom viss tid efter uppbördsterminens utgång. På grund av vad generalpoststyrelsen anfört i sitt yttrande den 2 maj 1947 synes det dock för närvarande tveksamt om sådant medgivande kan lämnas

*Departements-
chefen.*

annat än beträffande uppbördsterminen i januari. Det torde böra ankomma på Kungl. Maj:t att utfärda de närmare föreskrifter, som må erfordras i förevarande avseende, samt pröva och avgöra framställningar om medgivande att på sätt nyss sagts inbetala skatt efter uppbördstermins utgång. Kungl. Maj:t bör äga rätt att bemyndiga generalpoststyrelsen att i den utsträckning Kungl. Maj:t föreskriver fullgöra vad sålunda föreslagits skola ankomma på Kungl. Maj:t. Bestämmelser av det innehåll som nyss förordats torde böra intagas i 61 § 3 mom. uppbördsförordningen. I samband härmed torde nämnda författningsrum böra givas sådan lydelse att Kungl. Maj:t jämväl äger bemyndiga generalpoststyrelsen att medgiva, att arbetsgivare må inbetala skatt för arbetstagare eller kvitto å erlagt skattebelopp må utfärdas i annan ordning än i uppbördsförordningen sägs.

Såsom förut framhållits kan fråga uppkomma att i samband med den allmänna uppbörden upptaga vissa särskilda avgifter. Utfärdande av föreskrifter i ämnet torde ankomma på Kungl. Maj:t. Emellertid synes det lämpligt att en uttrycklig bestämmelse härom intages i 1 § uppbördsförordningen. Härjämte bör i samma paragraf införas en bestämmelse att, därest dylik föreskrift meddelats, vad i uppbördsförordningen stadgas angående skatt skall — där icke annat angivits — äga motsvarande tillämpning beträffande ifrågavarande avgifter.

För närvarande saknas bestämmelser angående uppbörd av skatt, påförd på grund av eftertaxering under år 1947 eller senare år. Det synes ändamålsenligt att skatt, som påföres på grund av eftertaxering, uppbäres i samma ordning som tillkommande skatt. I nyssnämnda ordning torde även böra uttagas skatt, som påföres på grund av sådant beslut rörande ändrad debitering av kvarstående skatt, vilket fattats av lokal skattemyndighet eller länsstyrelse efter utgången av den första av de uppbördsterminer, varunder den kvarstående skatten skall erläggas, eller av kammarrätten eller Kungl. Maj:t. Härav föranledd ändring föreslås skola vidtagas i 2 § 2 mom. uppbördsförordningen.

Utöver de nu förordade ändringarna torde ändring i uppbördsförordningen ytterligare böra ske i följande avseenden.

Enligt 34 § 2 mom. uppbördsförordningen skall vid debitering av annan slutlig skatt än i 33 § sägs skattskyldig gottskrivas debiterad preliminär skatt, så ock under inkomståret erlagd preliminär A-skatt. A-skatt för visst inkomstår inbetalas emellertid även under uppbördsterminen i januari månad året därpå och kan i vissa fall komma att erläggas ännu senare. Vidare bör skattskyldig gottskrivas icke blott genom löneavdrag erlagd A-skatt utan även för indrivning fastställd och i uppbördsmyndighets räkenskaper uppdebiterad A-skatt, d. v. s. sådan skatt som arbetsgivare underlåtit att avdraga eller som han visserligen avdragit men underlåtit att inbetala [24 § kungörelsen den 30 december 1946 (nr 890) med vissa föreskrifter angående tillämpningen av uppbördsförordningen]. Häremot svarande ändring bör vidtagas i 34 § 2 mom. uppbördsförordningen.

I 88 § uppbördsförordningen stadgas att utmätningsman skall före den 15 januari varje år insända balanslängd över all vid nästföregående års utgång

oredovisad skatt på landet (vartill hänföres även stad som tillhör fögderi) till länsstyrelsen och i stad (med egen uppbördsförvaltning) till den lokala skattemyndigheten. Den månadsräkning för december månad, som upprättas av utmättningsman på landet och lokal skattemyndighet i stad, hänför sig emellertid till tredje söckendagen före månadens utgång. Ur kontrollsynpunkt är det ändamålsenligt att även i balanslängden den oredovisade skatten avser tredje söckendagen före nästföregående december månads utgång. 88 § torde därför böra ändras i överensstämmelse med vad nyss sagts. I samband härmed torde viss jämkning böra vidtagas i 77 §.

5. Vissa ändringar i kommunalskattelagen och lagen om skogsaccis.

Enligt 20 § kommunalskattelagen skola vid beräkningen av inkomsten från särskild förvärvskälla från samtliga ur förvärvskällan under beskattningsåret härflutna intäkter i penningar eller penningars värde (bruttointäkt) avräknas alla omkostnader under beskattningsåret för intäkternas förvärvande och bibehållande. Avdrag må dock icke ske för bland annat allmänna skatter. Enligt anvisningarna till samma författningsrum räknas skogsvårdsavgift icke såsom allmän skatt.

I 22 och 29 §§ kommunalskattelagen stadgas att från bruttointäkten av jordbruksfastighet respektive av rörelse må såsom omkostnad avdragas bland annat speciella skatter eller avgifter till det allmänna. Enligt anvisningarna till nämnda lagrum räknas såsom dylik avgift bland annat skogsvårdsavgift.

Enligt anvisningen till 5 § lagen om skogsaccis får vid bestämmande av virkes rotvärde avdrag ske för bland annat beräknad skogsvårdsavgift, som belöper på virkespartiet i fråga.

Då, såsom förut framhållits, skogsvårdsavgiften från och med den 1 juli 1947 likställes med fastighetsskatt och sålunda är att betrakta såsom en allmän skatt, torde avdrag därför icke böra medgivas vid beräkning av nettointäkt av jordbruksfastighet eller av rörelse. Då skogsvårdsavgift erlägges till staten, bör ej heller avdrag därför medgivas under allmänna avdrag vid taxeringen till statlig inkomst- och förmögenhetsskatt (statlig inkomstskatt). Vidare kan vid bestämmande av virkes rotvärde icke längre ifrågakomma att medgiva avdrag för beräknad skogsvårdsavgift, som belöper på avverkat virkesparti. I följd av vad nu förordats bör ändring vidtagas i anvisningarna till 20, 22 och 29 §§ kommunalskattelagen samt till 5 § lagen om skogsaccis.

Departementsschefen.

6. Ändring av taxeringsförordningens bestämmelser angående skogssakkunniga m. m.

I skrivelse till finansdepartementet den 26 februari 1947 har länsstyrelsen i Jönköpings län — med överlämnande av en till landskamreraren i länet från skogsvårdsstyrelsen i samma län inkommen skrivelse — anfört att

skogsvårdsstyrelsen enligt 8 § 6 mom. taxeringsförordningen hittills utsett läns-skogsvaktarna att såsom skogsvårdsombud deltaga i virkestaxeringen. Med hänsyn till att skogsvårdsavgiften från och med den 1 juli 1947 erhöle ändrad karaktär hade skogsvårdsstyrelsen ansett att anledning icke vidare förelåge att utse skogsvårdsombud. Läns-skogsvaktarna, envar inom sitt distrikt, hade emellertid vunnit ingående kännedom om skogsbeståndet å varje fastighet och om därå gjorda avverkningar. Denna lokalkännedom liksom deras förtrogenhet med skogliga frågor i allmänhet hade varit av synnerligen stort värde icke blott för virkestaxeringen utan även för inkomsttaxeringen, där deras sakkunskap i regel jämväl tagits i anspråk. Genom läns-skogsvaktarnas deltagande i taxeringsarbetet hade därjämte vunnits större likformighet i taxeringen inom de skilda taxeringsdistrikten, eftersom varje läns-skogsvaktare biträtt ett flertal taxeringsnämnder. Då det med hänsyn därtill vore synnerligen angeläget, att läns-skogsvaktarna även i fortsättningen kunde biträda taxeringsnämnderna i deras arbete — särskilt inom ifrågasvarande skogrika län — hemställde länsstyrelsen, att visst belopp måtte ställas till länsstyrelsens förfogande för att användas till gäldande av rese-kostnads- och traktamentsersättning åt läns-skogsvaktare vid deltagande i taxeringsnämndernas arbete innevarande år.

I anledning av nyssnämnda skrivelse har inom finansdepartementet upprättats en *promemoria angående sakkunnigt biträde åt beskattningsnämnderna i skogliga frågor*. I promemorian anföres bland annat följande.

Då skogsvårdsavgift från och med den 1 juli 1947 skulle utgå i förhållande till taxeringsvärdet för skogsmark och växande skog och icke — såsom hittills — efter det avverkade virkets taxerade rotvärde, torde skogsvårdsstyrelserna icke vidare hava något intresse av att utse skogsvårdsombud att vid taxeringen bevaka det allmännas rätt till skogsvårdsavgift. Till sådana ombud torde i regel läns-skogsvaktarna hava utsetts.

Beskattningsnämnderna vore emellertid i fortsättningen, liksom hittills, i behov av tillgång till sakkunskap beträffande skogliga frågor framför allt vid virkestaxeringen men även vid inkomsttaxeringen, t. ex. för bedömande av frågan om avdrag för värdeminskning genom avverkning eller avyttring av skog.

För närvarande bereddes beskattningsnämnderna tillgång till sådan sakkunskap — förutom genom skogsvårdsombudens biträde åt taxeringsnämnderna — därigenom att länsstyrelsen, enligt 14 § 2 mom. taxeringsförordningen, träffade avtal med erforderligt antal i skogshantering sakkunniga personer att, då de därtill kallades, lämna beskattningsnämnderna biträde i skogliga frågor. Därest läns-skogsvaktarna icke längre skulle biträda taxeringsnämnderna, komme endast de i sistnämnda författningsrum avsedda sakkunniga att stå till beskattningsnämndernas förfogande. Då dessa sakkunniga vore personer med högre skoglig utbildning — vanligen torde det vara länsjägmästaren i länet som tjänstgjorde som skogssakkunnig — borde de tagas i anspråk endast i sådana fall där ett högre mått av sakkunskap vore erforderligt. I regel syntes, åtminstone vid virkestaxeringen, den sakkun-

skap vara tillräcklig, som besattes av länsskogsvaktarna. För övrigt torde de sakkunniga med högre skoglig utbildning, som inom ett län kunde ställas till beskattningsnämndernas förfogande, vara så få att de icke skulle hinna biträda samtliga beskattningsnämnder inom länet. Det syntes därför vara erforderligt att länsskogsvaktarna även i fortsättningen biträdde taxeringsnämnderna.

Enligt vad i promemorian vidare framhålles, erhöle sakkunnig ersättning för verkställd utredning eller undersökning enligt 145 § 6 och 8 mom. taxeringsförordningen. Skogsvårdsombud hade enligt 146 § 3 mom. samma förordning åtnjutit ersättning, som vederbörande skogsvårdsstyrelse anvisat av de till dess förfogande stående skogsvårdsmedlen. Därest länsskogsvaktarna även i fortsättningen skulle biträda taxeringsnämnderna, syntes en möjlighet vara att de utsåges att såsom sakkunniga biträda dessa nämnder. Sådant biträde kunde lämnas i den ordning som angåves i 14 § 1 mom. taxeringsförordningen. Det syntes i detta sammanhang även kunna ifrågasättas att vidtaga sådan ändring av 29 § 1 mom. kungörelsen med vissa föreskrifter rörande taxeringsförfarandet att avtal, varom i 14 § 2 mom. taxeringsförordningen förmäldes, skulle kunna träffas jämväl med länsskogsvaktare. Där- est länsskogsvaktare tillkallades såsom sakkunnig kunde ersättning beredas vederbörande med tillämpning av bestämmelserna i 145 § 6 och 8 mom. taxeringsförordningen. Skogsvårdsstyrelsen i Jönköpings län hade ansett att ersättning borde utgå för länsskogsvaktarnas resekostnader (resekostnads- och traktamentsersättning enligt för skogsvårdsstyrelsen gällande reglemen- te) och att nämnda ersättning borde inbetalas till skogsvårdsstyrelsen. Emel- lertid syntes det kunna ifrågasättas huruvida icke viss ersättning därutöver borde utgå för länsskogsvaktarnas granskning av de deklARATIONER, som över- sändes till dem.

En annan möjlighet vore, enligt vad i promemorian uttalas, att länsskog- vaktarna och annan skogsvårdsstyrelserna underställd, skogligt utbildad per- sonal ålades att i tjänsten biträda taxeringsnämnderna i skogliga frågor. En dylik anordning kunde vara motiverad därav att staten till betydande del bidroge till kostnaderna för skogsvårdsstyrelsernas verksamhet.

Över promemorian hava, efter remiss, yttranden avgivits av *skogsstyrelsen, länsstyrelserna i Stockholms, Kronobergs, Värmlands, Västernorrlands och Norrbottens län samt taxeringsnämndsordförandenas riksförbund*. Länssty- relsen i Stockholms län har därjämte överlämnat yttrande från skogsvårds- styrelsen i länet.

I de yttranden, som avgivits av skogsstyrelsen och de berörda länsstyrel- serna, har framhållits det allmännas intresse av att beskatt- ningsnämnderna ägde tillgång till sakkunniga biträ- den vid behandlingen av skogliga frågor. Därvid har ut- talats att skogligt utbildad personal hos skogsvårdsstyrelserna i fortsätt- ningen — liksom hittills — lämpligen borde lämna nämnderna dylikt biträde. Vidare har betonats lämpligheten av att i synnerhet länsskogsvaktarna även framdeles biträdde taxeringsnämnderna vid taxeringen till skogsaccis.

I fråga om sakkunnigt biträde i skogliga frågor vid inkomsttaxeringen uttalar *länsstyrelsen i Värmlands län*, att sådant biträde (huvudsakligen vid prövningen av frågor rörande avdrag för värdeminskning av skog eller beskattning av växande skog) lämnats länsstyrelsen av de i skogshantering sakkunniga personer, med vilka länsstyrelsen enligt 14 § 2 mom. taxeringsförordningen därom träffat avtal. De spörsmål av skoglig natur, som uppkomme vid inkomsttaxeringen, erfordrade med hänsyn till sin svårbedömbara beskaffenhet större sakkunskap än vad länskogvaktarna — även med beaktande av deras erfarenhet och praktiska duglighet — i allmänhet representerade.

Vad angår den ordning, i vilken medverkan av skogsvårdsstyrelsernas befattningshavare bör lämnas vid taxeringen, anför *skogsstyrelsen*, att det åt beskattningsnämnderna lämnade biträdet i fortsättningen torde få betraktas såsom ett uppdrag vid sidan av tjänsten. Med hänsyn till länskogvaktarpersonalens allmänna tjänsteåligganden syntes emellertid visst fog föreligga för den i promemorian framförda tanken på utvidgning av arbetsuppgifterna till att omfatta jämväl ifrågasvarande göromål. Skogsstyrelsen ville därför icke ställa sig avvisande till en lösning i enlighet härmed, även om styrelsen för sin del funne det förstnämnda alternativet ur flera synpunkter mest tilltalande. Oavsett om länskogvaktarnas biträde åt taxeringsnämnderna ordnades på det sättet, att de tillkallades såsom sakkunniga, eller om nämnda biträde gaves den formen, att de ålades att i tjänsten biträda nämnderna, torde det få anses mest lämpligt att påkallande av biträde skedde genom förmedling av vederbörande länsstyrelse.

Länsstyrelserna i Stockholms och Norrbottens län förorda, att skogsvårdsstyrelsernas befattningshavare såsom sakkunniga ställas till beskattningsnämndernas förfogande. Länsstyrelsen i Stockholms län anför härvid att det biträde, som lämnades beskattningsnämnderna, syntes falla utanför ifrågasvarande befattningshavares vanliga tjänstgöring. Till stöd för att i varje fall länskogvaktarnas medverkan i taxeringsarbetet icke borde betraktas som ett tjänsteåliggande ville länsstyrelsen framhålla, att arbetet i taxeringsnämnd icke ens av landskontorens befattningshavare fullgjordes i tjänsten. Båda länsstyrelserna uttala vidare att sådan ändring syntes böra vidtagas i 29 § kungörelsen med vissa föreskrifter rörande taxeringsförfarandet att avtal enligt 14 § 2 mom. taxeringsförordningen om biträde vid taxeringen kunde träffas även med länskogvaktarna.

Länsstyrelserna i Kronobergs och Västernorrlands län anse att skogsvårdsstyrelsernas skogligt utbildade personal borde åläggas att i tjänsten biträda taxeringsnämnderna i frågor, som rörde beskattning av skog. Länsstyrelsen i Västernorrlands län uttalar att därest denna utväg icke ansåges böra väljas länsstyrelsen ville förorda en författningsändring i syfte att möjliggöra att länskogvaktarna anlätades såsom sakkunniga biträden i skogliga frågor. Dock kunde ifrågasättas om icke skyldighet borde föreskrivas för länskogvaktare att, i den mån överenskommelse därom träffades mellan länsstyrelsen och skogsvårdsstyrelsen, mottaga uppdrag såsom sakkunnig.

Länsstyrelsen i Värmlands län yttrar att det borde åligga läns-skogsvaktarna att i tjänsten biträda taxeringsnämnderna vid taxeringen till skogsaccis.

I fråga om ersättning åt skogsvårdsstyrelsernas befattningshavare för deras medverkan vid taxeringen uttalar *skogsstyrelsen*, att därest läns-skogsvaktarnas biträde åt beskattningsnämnderna skulle anses såsom ett uppdrag vid sidan av tjänsten särskild ersättning — utöver resekostnads- och traktamentsersättning — borde utgå för uppdraget. Givetvis borde det i så fall åligga befattningshavaren att, i den mån uppdraget kunde anses inkräkta på vederbörandes tjänstebefattning, begära tjänstledighet i erforderlig omfattning för uppdragets fullgörande. Om däremot läns-skogsvaktarnas biträde åt taxeringsnämnderna skulle utföras såsom ett tjänsteåliggande, borde skogsvårdsstyrelserna på något sätt beredas gottgörelse för de utlägg, som de hade att vidkännas för resekostnads- och traktamentsersättning åt befattningshavarna då de lämnade dylikt biträde.

Länsstyrelsen i Värmlands län yttrar, att det borde övervägas om icke resekostnads- och traktamentsersättning för läns-skogsvaktarnas biträde vid taxeringen till skogsaccis borde gäldas av vederbörande kommun och inbetalas till skogsvårdsstyrelsen. *Länsstyrelsen i Stockholms län* finner det angeläget att ersättning av statsmedel utginge för den medverkan, som skogsvårdsstyrelsernas befattningshavare skulle lämna vid taxeringen. *Skogsvårdsstyrelsen i Stockholms län*, vars yttrande åberopas av länsstyrelsen i länet, uttalar, att biträde åt beskattningsnämnderna borde av läns-skogsvaktarna lämnas under semester eller därför beviljad ledighet. Ersättning till läns-skogsvaktarna syntes böra utgå enligt allmänna resereglementets bestämmelser. För granskning av deklARATIONER i hemmet borde under alla förhållanden viss skälig ersättning utgå. *Länsstyrelsen i Västernorrlands län* anför att, därest läns-skogsvaktarna skulle anlitas som sakkunniga, ersättning till dem borde utgå enligt 145 § 6 och 8 mom. taxeringsförordningen.

*Taxeringsnämndsordföranden*s riksförbund erinrar om att vid innevarande års riksdag väckts motion, I: 192, vari hemställts att riksdagen ville besluta att upphäva lagen om skogsaccis samt i anslutning därtill höja repartitionstalet för skogsvärde. Förbundet utginge på anförda skäl ifrån att denna motion komme att bifallas. Skogligt biträde åt taxeringsnämnderna bleve då överflödigt, ty för inkomsttaxeringen vore sådant biträde av mindre vikt. De fall, då avdrag för minskning i skogs ingångsvärde etc. förekomme, måste i alla händelser hänskjutas till särskilt förordnad expertis.

Då skogsvårdsavgiften i fortsättningen är att betrakta såsom en fastighets-skatt, vilken uttages i förhållande till de vid fastighetstaxering åsatta värdena för skogsmark och växande skog och icke efter det vid taxering till skogsaccis fastställda rotvärdet, torde — såsom i departementspromemorian framhållits — anledning icke vidare föreligga för skogsvårdsstyrelserna att utsä skogsvårdsombud att vid virkestaxeringen bevaka det allmännas rätt till skogsvårdsavgift. 8 § 6 mom., 82 § och 146 § 3 mom. taxeringsförord-

*Departements-
chefen.*

ningen torde därför böra upphävas, varjämte ändring bör vidtagas i 56 § 2 mom. och 87 § samma förordning. I samband härmed torde ändring böra vidtagas jämväl i 118 §, 119 §, 121 § 2 mom., 122 § 1 mom. och 123 § 4 mom., innebärande att den särskilda besvärsrätten för skogsvårdsstyrelserna i fråga om taxering till skogsaccis borttages.

Emellertid torde beskattningsnämnderna även i fortsättningen vara i behov av tillgång till sakkunnigt biträde såvitt angår skogliga frågor vid taxeringen. För prövningen och avgörandet av dylika frågor vid inkomsttaxeringen synes erforderlig sakkunskap kunna erhållas på samma sätt som för närvarande eller sålunda att beskattningsnämnderna anlita de i skogshantering sakkunniga personer, med vilka länsstyrelsen jämlikt 14 § 2 mom. taxeringsförordningen träffat avtal att de skola lämna sakkunnigt biträde.

Vad angår taxeringen till skogsaccis torde det vara mest ändamålsenligt att länsskogvaktarna, liksom hittills i allmänhet skett, biträda beskattningsnämnderna. Då länsskogvaktarnas medverkan vid taxeringen i fortsättningen faller utanför deras tjänst, bör nämnda medverkan ordnas så att de biträda beskattningsnämnderna såsom sakkunniga. Härvid bliva bestämmelserna i 14 § samt 145 § 6 och 8 mom. taxeringsförordningen tillämpliga å berörda befattningshavare. För att länsstyrelse skall kunna träffa avtal med erforderligt antal länsskogvaktare att, då de därtill kallas, lämna beskattningsnämnderna sakkunnigt biträde, bör sådan ändring vidtagas i 29 § 1 mom. kungörelsen med vissa föreskrifter rörande taxeringsförfarandet att till sakkunnig i skogshantering må kunna antagas även annan än den, som genomgått skogshögskolan eller skogsinstitutet.

Genom nyssnämnda författningsändring möjliggöres för beskattningsnämnderna att anlita länsskogvaktarna såsom sakkunniga i skogliga frågor även vid inkomsttaxeringen i de fall, då så anses kunna ske.

Ersättning till länsskogvaktare för sakkunnigt biträde åt beskattningsnämnd kommer, enligt 145 § 6 och 8 mom. taxeringsförordningen, att utgå i form av dels gottgörelse för verkställd utredning eller undersökning, dels ock resekostnadsersättning och arvode. Kungl. Maj:t torde, i den mån så befinnes erforderligt, böra utfärda föreskrifter angående de grunder, enligt vilka ersättning jämlikt 145 § 6 mom. taxeringsförordningen skall utgå till länsskogvaktare. I den mån sakkunniguppdraget icke kan fullgöras vid sidan av tjänsten, bör givetvis befattningshavaren begära ledighet från denna. Ifrågavarande kostnad för sakkunniga torde liksom övriga dylika kostnader vid taxering böra stanna å statsverket.

Skulle i enlighet med förenämnda motion lagen om skogsaccis komma att upphävas, förfaller givetvis frågan om särskild sakkunskap vid taxeringen till skogsaccis.

7. Fråga om viss ändring av taxeringsförordningens bestämmelser angående löneuppgifter m. m.

I skrivelse den 27 februari 1947 har *kronokamreraren i Borås* hemställt att arbetsgivare och skattskyldiga måtte åläggas att å löneuppgift respektive i allmän självdeklaration ange numret å skattskyldigs debetsedel å preliminär skatt för vederbörligt inkomstår. Till stöd för framställningen har anförts att arbetet med sortering av löneuppgifterna vore mycket tidsödande och besvärligt. Trots noggranna efterforskningar kunde ett stort antal uppgifter icke återfinnas enär de upptog knapphändiga och oftast felaktiga uppgifter om arbetstagarens namn och mantalsskrivningsadress. De numera ändrade reglerna om beskattningsort torde säkerligen medföra att deklARATIONER och löneuppgifter komme att avgivas i felaktig kommun. Detta skulle ytterligare försvåra arbetet med sortering av deklARATIONER och löneuppgifter. Om numret å debetsedel å preliminär skatt utsattes å nämnda handlingar skulle däremot sorteringsarbetet i hög grad underlättas.

Även *föreningen Kopparbergs läns taxeringsnämndsordförande* har i skrivelse den 6 mars 1947 föreslagit att arbetsgivare skulle åläggas skyldighet att å löneuppgift anteckna nummer å debetsedel å preliminär skatt.

Över framställningen från *kronokamreraren i Borås* hava, efter remiss, yttranden avgivits av *överståthållarämbetet* (med överlämnande av yttrande från t. f. taxeringsintendenten hos ämbetet), *länsstyrelserna i Stockholms, Kristianstads, Göteborgs och Bohus* samt *Västernorrlands län* ävensom av *taxeringsnämndsordförandenas riksförbund*. Svenska arbetsgivareföreningen, som jämväl beretts tillfälle avgiva yttrande över framställningen, har icke begagnat sig därav.

Det framförda förslaget, att arbetsgivare och skattskyldiga skulle åläggas skyldighet att å löneuppgift respektive i allmän självdeklaration ange numret å debetsedel å preliminär skatt, har tillstyrkts av *de hörda myndigheterna* utom länsstyrelsen i Göteborgs och Bohus län.

Överståthållarämbetet anför därvid att åtskilligt skulle vinnas i fråga om en förbättrad taxering därest debetsedelsnummer angåves å löneuppgifter och i självdeklARATIONER. Ämbetet yttrar vidare:

För vinnande av större effektivitet skulle emellertid erfordras en utvidgad skyldighet för arbetsgivare att avgiva löneuppgift, så att dylik uppgift skulle avgivas av envar, som till annan utbetalt ersättning för utfört arbete eller uppdrag. Härigenom skulle dock det redan nu stora antalet löneuppgifter komma att ytterligare utökas och måhända bör därför anstå härmed, i vart fall till dess man konstaterat, huru stor arbetslättnad som ernås genom att numret å preliminärdebetsedeln anbringas å löneuppgifterna. Däremot synes redan nu böra genomföras sådana åtgärder, att taxeringsnämnderna vid den årliga taxeringen erhålla kunskap om vad vederbörande skattskyldig föregående år fått erlägga i preliminär skatt genom löneavdrag. En jämförelse mellan detta belopp samt den deklarerade inkomsten torde nämligen i fortsättningen vara nödvändig, därest man skall kunna förebygga, att un-

der inkomståret rätteligen innehållna skattemedel sedermera återbetalas på grund av felaktig taxering. Denna jämförelse kan tydligtvis icke ske med utnyttjande av debiteringslängden å slutlig skatt, enär erforderlig anteckning däri rörande erlagd preliminär skatt icke torde vara verkställd förrän i juni månad året efter inkomståret.

Däremot skulle en betydande kontrollmöjlighet vinnas, därest föreskrift meddelades därom att å varje avgiven självdeklaration skall, å särskilt angiven plats, av den skattskyldige antecknas summan av den preliminära skatt, som under inkomståret erlagts genom löneavdrag. Genom en sådan åtgärd skulle taxeringsnämndsordföranden få en tillsynes värdefull ledning vid sitt bedömande av de i deklarationen innehållna uppgifterna.

T. f. taxeringsintendenten hos överståthållarämbetet förordar, att arbetsgivare åläggas att infordra uppgift om debetsedels nummer även för sådana arbetstagare för vilka löneavdrag icke verkställas. Till underlättande härav borde lokal skattemyndighet, när densamma lämnade besked om vid vilken anställning löneavdrag skulle verkställas, utsätta debetsedelns nummer för vederbörligt inkomstår med anvisning till arbetsgivare, som icke hade att verkställa löneavdrag, att anteckna detta nummer för personen i fråga. Även när befrielse från löneavdrag medgäves, borde dylik uppgift lämnas. I fall då arbetsgivare — utan att vända sig till lokal skattemyndighet — från huvudarbetsgivaren inhämtade uppgift om att löneavdrag verkställdes av denne, borde han jämväl erhålla uppgift om debetsedelnumret.

Länsstyrelsen i Göteborgs och Bohus län har — efter att hava **omnämnt** att kronokamreraren i Göteborg, som av länsstyrelsen lämnats tillfälle att yttra sig över förevarande förslag, tillstyrkt detsamma — anført:

Givetvis är det för myndigheterna av stort intresse, att löneuppgifter och deklARATIONER hava fullständiga adressuppgifter. Är den »kamerala» adressen ordentligt angiven, torde emellertid inga särskilda svårigheter behöva möta vid sorteringen. Många arbetsgivare, som skola lämna löneuppgifter, hava dock haft tillgång till den preliminära skattsedeln för det tilländalupna uppbördsåret och hava sålunda å sina lönekort kunnat anteckna icke endast debetsedelnumret utan även den å debetsedeln angivna adressen. Länsstyrelsen vill därför hålla för troligt, att adressuppgifterna *i dessa fall* komma att bli mera fullständiga och riktiga än hittills. Även framdeles torde man få räkna med att ofullständiga adressuppgifter i viss omfattning komma att lämnas. Denna svårighet torde emellertid knappast kunna avhjälpas genom den föreslagna skyldigheten, eftersom löneuppgifter med ofullständiga adresser mestadels torde komma att begränsas till sådana fall, där arbetsgivare icke haft tillgång till den preliminära skattsedeln. Att förse löneuppgifter om biinkomster med debetsedelnummer även då adresserna äro så fullständiga, att uppgifterna utan svårighet kunna sorteras, måste för deklaranter och arbetsgivare framstå såsom onödigt formkrav. Härtill kommer ytterligare att förväxling lätt kan ske mellan den preliminära skattsedeln för det tilländalupna uppbördsåret och det uppbördsår, som börjar eller börjat löpa, när löneuppgift och deklARATION avgives. Risken för sammanblandning av motsvarande nummerserier är så stor, att man redan av detta skäl tvekar att förorda förslaget genomförande. Men i övrigt vill länsstyrelsen hålla före, att den arbetslättnad, som möjligen skulle kunna uppstå för myndigheterna genom den föreslagna anordningen, är skäligen obetydlig i förhållande till det besvär och det merarbete, som därigenom skulle vållas enskilda

deklaranter och arbetsgivare. Då det är angeläget, att löneuppgifter lämnas i alla förekommande fall, bör man icke onödigtvis försvåra denna uppgiftsskyldighet.

Vad förslagsställaren anför därom att många skattskyldiga vid 1948 års taxering kunna komma att deklarerat i oriktig hemortskommun finner länsstyrelsen vara förtjänt av särskilt beaktande, men länsstyrelsen vill ifrågasätta, huruvida man icke bör komma till rätta med denna svårighet genom att upplysningsverksamhet anordnas i radio och i pressen vid tiden för löneuppgifters och deklARATIONERS avlämnande nästa år.

På grund av det anförda anser sig länsstyrelsen icke kunna tillstyrka bifall till den gjorda framställningen.

*Taxeringsnämndsordföranden*s riksförbund har för sin del avstyrkt förslaget. Förbundet anför därvid att det kunde ifrågasättas om så särdeles mycket skulle vinnas genom angivande av debetsedelsnummer, enär såvitt förbundet kände till numret icke funnes utsatt i taxeringslängderna. De uppgifter, som avsåge mera stadigvarande anställda, vore i regel lättast att återfinna i längden. Svårigheter uppstode, då fråga vore om uppgifter beträffande tillfälliga inkomster, inkomster av bisysslor o. dyl. Den arbetsgivare, som det icke ålåg att verkställa löneavdrag, torde i regel icke känna till den anställdes debetsedelsnummer, och det kunde näppeligen åläggas honom att alltid taga reda på detta. Även om förbundet bestämt avstyrkte, att debetsedelsnummer obligatoriskt skulle angivas på löneuppgifter och i deklARATIONER, hade förbundet intet att erinra mot att plats på nämnda handlingar bereddes för frivillig anteckning om debetsedelsnummer. Ur sorteringssynpunkt syntes det långt viktigare, att den skattskyldiges adress angäves med användande av jordregisterbeteckning.

Även om arbetsgivare skulle åläggas skyldighet att å löneuppgift angiva debetsedelsnummer, torde emellertid sådan skyldighet icke skäligen kunna utsträckas till att avse även angivandet av debetsedelsnummer å löneuppgift beträffande bisysslor. I dylikt fall saknar nämligen arbetsgivaren, som icke är skyldig att verkställa löneavdrag å biinkomst, kännedom om debetsedelsnummer, och det synes icke för närvarande böra krävas att arbetsgivaren enbart av nu ifrågavarande anledning införskaffar upplysning om arbetstgares debetsedelsnummer. Då sålunda dylikt nummer komme att angivas endast å löneuppgifter som avse huvudanställning, skulle härigenom värdet av den ifrågasatta skyldigheten för arbetsgivare att å löneuppgift angiva debetsedelsnummer i icke oväsentlig grad förringas.

Å debetsedel avseende preliminär skatt kommer från och med år 1948 att angivas skattskyldigs kamerala adress. Arbetsgivare, som har tillgång till arbetstgares debetsedel å preliminär skatt, har sålunda möjlighet att med ledning av uppgift å debetsedeln anteckna den kamerala adressen och senare angiva densamma å löneuppgift. Visst fog synes därför finnas för att, i likhet med länsstyrelsen i Göteborgs och Bohus län, antaga att arbetsgivarna framdeles skola i större utsträckning än som för närvarande sker angiva riktig kameral adress å löneuppgifterna. Blir så fallet saknas anledning att

*Departements-
chefen.*

ålägga arbetsgivare skyldighet att därjämte angiva debetsedelsnummer å löneuppgifterna.

På grund av det anförda och med hänsyn särskilt till att förslaget avstyrkts av taxeringsnämndsordförandenas riksförbund finner jag mig icke böra förorda att arbetsgivare och skattskyldiga för närvarande åläggas skyldighet att å löneuppgift respektive i självdeklaration angiva nummer å debetsedel avseende preliminär skatt. Skulle det efter något års erfarenheter av det nya uppbördssystemet visa sig att arbetsgivare, som verkställa löneavdrag, i större utsträckning å löneuppgifter lämna ofullständiga upplysningar om arbetstagares mantalsskrivningsadress, torde emellertid frågan böra upptagas till förnyad prövning.

I likhet med överståthållarämbetet finner jag den av ämbetet väckta frågan om utökning av skyldigheten för arbetsgivare att avgiva löneuppgift tills vidare böra anstå. Lämpligen bör denna fråga upptagas till prövning i samband med att en allmän översyn av det nya uppbördssystemet äger rum.

Överståthållarämbetet har föreslagit att skattskyldig skulle åläggas att i självdeklaration lämna uppgift om den preliminära skatt, som genom löneavdrag erlagts under inkomståret; härigenom skulle kunna undvikas att skattskyldig på grund av för låg taxering oriktigt erhöle restitution av erlagd preliminär skatt.

Såsom överståthållarämbetet framhållit torde det vara av värde för ordförande i taxeringsnämnd att äga tillgång till uppgift om den preliminära skatt, som genom löneavdrag innehållits under närmast föregående inkomstår. Härigenom har ordföranden möjlighet att bedöma huruvida den deklarerade inkomsten i stort sett är riktig. Då anledning därtill förefinnes, bör taxeringsnämndsordföranden kontrollera riktigheten av skattskyldigs uppgift om erlagd preliminärskatt. Detta kan ske genom hänvändelse till vederbörande uppbördsmyndighet. För de skattskyldiga torde det icke vara särskilt betungande att på grundval av anteckningarna om inbetald skatt å debetsedel avseende preliminär skatt lämna ifrågavarande uppgift. Jag finner mig därför böra förorda att skattskyldig, som vidkänts löneavdrag, åläggas att i allmän självdeklaration lämna uppgift om det avdragna beloppet. I följd härav bör ändring ske i 29 § taxeringsförordningen. Underlåter skattskyldig att i allmän självdeklaration lämna uppgift om det avdragna beloppet och efterkommer han icke anmaning att fullständiga deklARATIONEN i berörda avseende, komma bestämmelserna i 39 § taxeringsförordningen om påföljd för underlåtenhet att efter anmaning fullständiga självdeklaration att gälla (förlust av rätten att hos kammarrätten och Kungl. Maj:tt överklaga taxeringen).

8. Ändring av taxeringsförordningens bestämmelser angående ersättning åt i 126 § 2 mom. samma förordning omförmäld ledamot av kammarrätten.

Enligt 145 § 11 mom. taxeringsförordningen äger sådan i 126 § 2 mom. omförmäld ledamot av kammarrätten ävensom sådan ledamot i fastighetsprovvningsnämnd eller provvningsnämnd, som icke är befattningshavare i statens tjänst, för tid, varunder han varit inkallad till tjänstgöring, åtnjuta arvode med 24 kronor om dagen, om han är bosatt å sammanträdesorten, och med 32 kronor om dagen, om han är bosatt utom sammanträdesorten. Är sådan ledamot befattningshavare i statens tjänst, skall han för tjänstgöringen åtnjuta, jämte ersättning för avlöningsförmåner, som han får avstå under tjänstledighet för ifrågavarande uppdrag, arvode med belopp, som bestämes av Kungl. Maj:t. Därjämte skall ledamot i förekommande fall för resedagar åtnjuta rese- och traktamentsersättning enligt allmänna resereglementet.

I en den 12 december 1946 dagteknad, till finansdepartementet ingiven promemoria har *t. f. presidenten i kammarrätten* hemställt att åtgärder måtte vidtagas i syfte att bereda ifrågavarande ledamöter av kammarrätten till beloppet avsevärt förhöjda arvoden. Till stöd härför har framhållits att de bestämmelser, som reglerade ersättningen till de ifrågavarande ledamöterna, vore oförändrade sedan kammarrättens fastighetstaxeringsdivision genom förordningen den 27 juni 1927 (nr 312) om ändring i vissa delar av förordningen den 28 oktober 1910 om taxeringsmyndigheter och förfarandet vid taxering tillkom. Vidare har i promemorian anförts bland annat följande:

Från nämnda ledamöters sida har under hand framhållits, att de anse de nu utgående arvoden otillräckliga. Vid sådant förhållande föreligger risk för att svårigheter kunna uppstå att förmå de nuvarande ledamöterna att kvarstå i sina befattningar eller andra för uppdraget lämpliga personer att åtaga sig dem eventuellt erbjudet ledamotskap.

Det lär icke kunna förnekas, att det är betydligt svårare att finna för ledamotskap i kammarrätten kompetenta personer än det är att finna personer, som lämpa sig att vara ledamot av fastighetsprovvningsnämnd eller provvningsnämnd.

Det är givetvis förenat med betydligt större kostnader och olägenheter för ledamot, som är bosatt utom Stockholm, att tidvis uppehålla sig i Stockholm för fullgörande av uppdrag att vara ledamot av kammarrätten än det är för ledamot av provvningsnämnd, som är bosatt utom länsresidensstaden, att vid ett eller annat tillfälle vistas där för fullgörande av sitt uppdrag att vara ledamot av provvningsnämnden. Sådan särskild ledamot av kammarrätten, varom här är fråga, vilken i regel intager en framskjuten ställning inom sitt fack, tvingas nämligen ofta på grund av sin tjänstgöring att eftersätta andra, för hans ordinarie verksamhet betydelsefulla och därjämte inkomstbringande göromål. Det honom såsom ledamot av kammarrätten tillkommande arvodet bör vara så tilltaget, att det icke blott täcker av vistelsen i Stockholm föranledda kostnader för den, som är bosatt utom Stockholm,

utan även utgör fullgod ersättning för det krävande och ansvarsfulla arbetet. — — —

Det vill förefalla, som om dagarvodet till sådan i 126 § 2 mom. taxeringsförordningen omförd ledamot av kammarrätten, som icke är befattningshavare i statens tjänst, borde — för att trygga tillgången på tillräckligt antal med erforderlig sakkunskap utrustade särskilda ledamöter av kammarrätten — höjas åtminstone till 30 kronor om dagen för ledamot, som är bosatt å sammanträdesorten, och 40 kronor om dagen för ledamot, som är bosatt utom sammanträdesorten.

Mest ändamålsenligt vore, om Kungl. Maj:t erhöle riksdagens medgivande att — eventuellt inom viss fastställd ram — under hänsynstagande till de tid efter annan växlande omständigheterna bestämma det belopp, med vilket dagarvodet skall utgå till ledamot, som icke är befattningshavare i statens tjänst, på samma sätt som redan nu gäller beträffande sådan ledamot, som är befattningshavare i statens tjänst.

*Departements-
chefen.*

Med hänsyn till de krav, som måste ställas på kammarrättens ifrågavarande ledamöter, och den relativt långa sammanhängande tid, som dessa ledamöter nödgas tillsätta för tjänstgöring i kammarrätten, torde den ersättning, som för närvarande utgår till ledamöterna, få anses vara för låg. Det bör härvid särskilt framhållas, att ersättningen bibehållits oförändrad ända sedan år 1927. Jag finner mig därför böra förorda en höjning av ersättningen. Såsom t. f. presidenten i kammarrätten anfört torde det emellertid vara lämpligt att — i likhet med vad som skett i vissa andra liknande fall — bestämmelser om ersättning åt ifrågavarande ledamöter meddelas i administrativ ordning. I 145 § 11 mom. taxeringsförordningen bör därför i berörda avseende endast stadgas, att ersättning åt ledamöterna utgår enligt grunder, som fastställas av Kungl. Maj:t. Därest riksdagen bifaller en sådan ändring av taxeringsförordningen, torde jag senare få anmäla frågan om fastställande av ersättningens belopp.

Departementschefens hemställan.

Föredraganden hemställer härefter, att Kungl. Maj:t måtte genom proposition föreslå riksdagen att antaga inom finansdepartementet upprättade förslag till

- 1) förordning om ändring i uppbördsförordningen den 31 december 1945 (nr 896);
- 2) lag om ändring i kommunalskattelagen den 28 september 1928 (nr 370);
- 3) lag angående ändrad lydelse av anvisningen till 5 § lagen den 28 september 1928 (nr 377) om skogsaccis; samt
- 4) förordning om ändring i taxeringsförordningen den 28 september 1928 (nr 379).

Med bifall till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdde hemställan förordnar Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten, att proposition av den lydelse, bilaga till detta protokoll utvisar, skall avlätas till riksdagen.

Ur protokollet:

Erik Skiöld.
